

Rommert van der Zee
(12-7-1912 - 10-3-1997)

Versjes

Inhoud

Zakdoek	8
Mozes	9
Drie korte gedachten	9
Vanwege de verontreiniging	10
Jeruzalem	10
Psalm 23.....	11
De boom der kennis	12
Gebed.....	13
Hoe zal ik U ontvangen.....	13
December	14
Ad vent.....	15
Vliegende vogels	15
Profeet.....	16
De muur	17
Gebed.....	18
Mens	18
Advent	19
.....en Jezus schreef in het zand!	20
Als wij alle dingen van het leven	21
Pastor	21
Kerk-moe.....	22
Bijbelkritiek.....	23
De wachters bij het graf	23
Woorden	24
Nieuwjaar	24
Avondmaal.....	25
Bloemen op het kerkhof	25
Zondagsschool	25
Heer God:	26
Genesis.....	26
Gebed.....	27
Geluiden.....	28
Lafaard.....	29
Blijf de aarde trouw.....	29
Het kruis	29
Waar	30
De lege plaats.....	30
Hengelaar	31
Pasen.....	32
In Christus naam.....	33

Simeons Lofzang.....	34
De wijzen uit het Oosten.....	35
Van rijkdom en armoede.....	35
Klein credo	36
Het oude lied.....	37
Nicodemus	38
Naar Openbaring 3:20.....	39
Al mijn levensdagen	39
Vrede	39
Goed en kwaad	40
Tussen Pasen en Pinksteren	40
Hemelvaart	41
Voorganger.....	41
Liturgie.....	42
Gebed.....	43
Vreugde en verdriet.....	43
Gelijkenis van het verloren schaap	44
Is sport alles?	44
1987.....	44
Vrijheid.....	45
Humor en ernst.....	46
Kerstkater.....	46
De hemel	46
Jona 5.....	46
Wereldraad der Kerken	47
Vreugde	48
Samen op weg	48
Cyclus	49
Elim	49
Zien.....	50
Advent	50
Palm Pasen	51
Paaszang	51
Muren vallen	52
Pniël.....	52
Gods tranen	53
Bezit	54
Woorden	54
Johannes op Patmos	55
Geloofsbelijdenis	56
Identiteit.....	57
Verrassing.....	59

Herfst	60
Beeltenis	61
Depressie	61
Heer Jezus	61
Bidden	62
Als het waar is	62
Oudjaar	63
Oudjaar	64
Nieuwjaar	64
Nieuwjaar	65
Nieuwjaar	66
Hij verdraagt het niet	66
Klein Pasen	68
Genesis 1	68
Hoestende broeder	69
Het geheim	71
De man met het ene talent	72
De profeet profeteert	73
Jesaja 42 : 3	74
Kerstvrees	75
Hemelvaart	76
Winter	76
Kerst	77
Jaarwisseling	77
Droom	77
Prediker	78
Het stil gebaar	78
Vragen rond judas	79
De verloren zoon	79
Het grote misverstand	80
Obadja	81
De rijke minima's	83
Kyriëleis	84
Pen en papier	84
Leven	85
Toneel des levens	85
Gedachten	86
Gedachten	86
Emmaüs	86
Uitstapje	87
Naam	87
Mensen hebben mensen nodig	88

God schept de dag	89
Palm-Pasen	89
Het beloofde land.....	90
Hemelvaart en Pinksteren	91
Wat is waarheid?	91
Woord van God	92
De zegen.....	92
Gedicht	93
Trilogie	93
Bijbel.....	94
Het leven gaat door.....	94
Kerkvolk.....	95
Open deur	96
Begrafenis.....	97
Advent	97
Goede reis	98
Gerechtigheid	98
Boven de materie uit.....	99
De dood voorbij	99
Kerst	100
Troost.....	100
Credo	100
Volle maan.....	101
Weg aller wegen.....	102
Mijmering.....	102
Liefde	102
Kerkdienst	103
Hemelvaart-gebed	104
Licht.....	104
De os en de ezel	105
Zending.....	106
Groei	106
Abraham.....	107
Adam waar ben je?.....	107
Gebed.....	110
Gods vinger in het spel der natuur.....	111
De mens als incident	111
Bidden.....	112
Bloemen op het kerkhof	113
Protest.....	113
Jozef van Arimathéa.....	114
Woorden	115

Bedrog	116
Mens	118
Welkom.....	118
Bij de lijdenstijd	119
Predikant	120
Pniël	120
Prediken.....	121
Hemel.....	121
De Pen.....	122
Identiteit	122
Mens	123
Excuus	123
God	124
Het loon der Gerechten	125
Van kijken en zien	126
Holle bolle Gijs	126
Iedere morgen.....	127
Vandaag niet.....	127
Kerst	128
Maranatha	128
Bezoek.....	129
Miljonair.....	130
Energie crisis	131
Ziekenhuis	131
Stilte.....	133
Israëlzondag	134
Vrede	134
Hemelvaart	135
Geloven	136
Liturgie	136
Bloemen	137
Die mij troost	138
Leerhuis.....	139
Psalm 27.....	139
Impressie	140
Jesaja	140
Klaproos	141
Excuus	143
Kinderen.....	143
Bidden.....	143
Het verloren schaap.....	144
Het gebed.....	145

Woord	146
Woord	146
Woord	146
Doop	147
Kerk?	147
Moderne poëzie	148
Pluriform	149
Moe	149

Zakdoek

Wij waren arm in de dertiger jaren.
Ach, iedereen was arm in de tijd van Colijn.
De groten werden groter,
De rijken rijker,
De armen hadden niks.

Eens, toen ik als jongen geen zakdoek meer had,
Zei mijn moeder: ik zal er een voor jou maken,
Een hele mooie hoor!

Die avond, toen ik sliep,
Heeft zij van schortebont
Een zakdoek klaargemaakt,
Die keurig afgezoomd 's morgens voor mij klaarlag.

Ik heb het ding alleen gebruikt,
Als ik volstrekt alleen was.
Welke jongen snuit zijn neus
In een doek van schortebont?
Ik schaamde mij kapot!

Nu schaam ik mij dood
Om mijn schamen van toen.
Nu zou ik het heel graag
nog eens overdoen.

Ik zou de bonte zakdoek
Graag binden aan een stok.
Ik zou er mee zwaaien
Als met een grote vlag.

En roepen zou ik:
"Mensen, mensen,
Kom eens kijken,
Hoe mijn moeder van mij houdt!!!

Mozes

(uit het water getogen)

Uit het vruchtwater der moeder,
aangespoeld op het eiland aarde,
happend naar adem, schreeuwend om voedsel
(kleine boreling, grote sterveling),
bewerkt hij de aarde om levend te blijven;
en werkend en levend werkt hij zich oud.
Klimt op een berg van hoge leeftijd
ziet terug naar wat hij deed
tuurt voor zich uit naar 't beloofde land
en niemand ziet hem ooit terug.

Steeg hij ten hemel daalde hij ter aarde neer?
Verslond hem het water, waaruit hij ontstond?

God nam hem weg, zegt de bijbel.
Laat dat tot onzen troost, voldoende zijn.

~

Drie korte gedachten

Gedachte 1

Met een kromme stok,
Slaat God soms rechte slagen,
Zo slaat Hij zijn slag.

Door preek en politiek te scheiden
Is men op de vlucht geslagen voor
De consequentie van het evangelie

Gedachte 2

TV
Wij kijken ons de ogen uit.
Geen wonder dus, dat wij zo
Weinig zien.

Gedachte 3

Wat is goed?

Wat iemand met de beste bedoeling doet
(ook al gaat het niet goed)
is iets waar hij zich niet voor schamen moet.

~

Vanwege de verontreiniging

Adam, mens, waar ben je?
Kom te voorschijn, van achter je camouflage
van afschuivingargumenten:
't Zou de schuld zijn der technologen
De wetenschappers, van kapitalisten,
Van wapenfabrikanten, maar als gij,
Mens, Adam, blijft ontkennen,
Als niemand het gedaan heeft,
Als niemand het gedaan wil hebben
Dan kan er niets TEGEN gebeuren,
En zal de aarde, om jou zijn vervloekt

Adam waar ben je?

~

Jeruzalem

Stad van vrede
van shalom en harmonie,
stad van hoop en verwachting,
van geloof in een betere wereld.
Bekroning van levenslang streven,
Hoofdstad van het Beloofde Land.

Méér dan een stip op de wereldkaart,

dan een stad in 't midden Oosten,
dan een veel omstreden plaats,
waar alle religies zo nodig hun tempels,
kerken en moskeeën bouwen,
waar de vrede vermoord wordt
in de naam van de Godsdienst.

Gods stad voor alle ontheemden,
hoogste verlangen der ballingen,
open vensters naar Jeruzalem,
voor allen die de stad verwachten,
waarin God bij de mensen wil zijn.

Laat er voor ieder mens een plek zijn
van stilte en meditatie,
een plek van Godsontmoeting.
Want daar zal Jeruzalem zijn.

~

Psalm 23

Wie zegt dat God zijn herder is,
geeft daarmee te kennen,
schaap te willen zijn.
Voorwaar geen heldenrol.
Als iemand zegt: "Je bent een schaap!",
is dat bepaald geen compliment.
Een schaap is een beetje dom.
Kijkt je zo schaapachtig aan.
Een schaap kán ook niet veel;
heeft geen verweer.
Een hond kan bijten,
een kat kan krabben,
maar een schaap kan enkel blaten.
Een schaap heeft ook iets groots;
een schaap kan volgen, dat is veel.
Als er één schaap over de brug is,

volgt de rest vanzelf -
Een schaap kan nóg iets groters:
het kent uit honderd anderen,
de stem en de stap van de herder;
van de Goede Herder.
U ook?

~

De boom der kennis

Gen. 3

De boom stond niet onder stroom
noch afgezet met prikkeldraad
Er was niets anders tussen de mens
en de boom, dan het gebod des Heren

Was het pure nieuwsgierigheid,
of brutale betweterij? Zo van.....
ik maak zelf wel uit wat goed is
of kwaad; ik regel zelf mijn zaken wel!

De Vrucht was schoon en zeer begerig
maar stelde erg teleur, was wrang
Werd 's mensen grootste devaluatie
en 't allergrootst milieubederf

De bomen groeien tot de hemel
met Vruchten binnen handbereik
De mogelijkheden zijn oneindig
maar mág ook alles, wat er kan?

De boom staat niet onder stroom
noch afgezet met prikkeldraad
Er staat niets anders tussen de mens
en de boom, dan het gebod des Heren

~

Gebed

O, Here God Almachtig
de hemelen kunnen U niet bevatten
maak dan de aarde tot Uw domein
De aarde is U veel te klein
laat dan ons hart Uw tempel zijn
Gij die troont op de lofzangen Israëls
laat de lofzang in Uw Huis nooit verstillen
Die de wolken tot een wagen hebt
en de wind tot Uw vleugelen
kom wonen in het Huis dat naar Uw Naam genoemd is
Laat de ouden weer hun dromen, dromen
de jongelingen gezichten zien
Laat toch de Godslamp blijven branden
anders, zo gaan onze lampen uit
Bewaar ons voor de Filistijnen van het geweld
voor de Baäls van het geld
voor het gouden kalf der welvaart
voor de goden dezer eeuw
bewaar ons voor de namaak goden
van een gestroomlijnd christendom
voor de lege plichtsbetrachting
van de holle buitenkant
En als wij afdwalen van Uw Woord
ons afkeren van Uw geboden
dwalen op verboden wegen
roep ons terug, God, om ons bestwil
Wil hemel en aarde bewegen
om deze wereld te redden
De wereld waar Gij Uw Naam hebt onder de mensen
De wereld waar wij op mogen wonen

~

Hoe zal ik U ontvangen

Hoe zal ik U ontvangen
Met Mercedes of Rolls Royce?

Hoe wilt Gij zijn ontmoet?
Met Händel's Hallelujakoor?
Of 's Werelds hoogst verlangen
verlangen naar de grote kerstman?
des sterveling zaligst goed
Zou er nog één sterveling zijn

Wij hebben ons toch onsterfelijk gemaakt
door de dood weg te moffelen
en ons te verzekeren tot in het graf?
Wij wonen hemelhoog tot in de wolken
hebben onze woningen geheid op beton
hebben onze stem onsterfelijk gemaakt
op een langspeelplaat

En toch...en toch...oh, alstublieft
Dat ons Uw Geest verlichte
In de verlichte duisternis
Houdt Zelf de fakkel bij
Opdat wij niet voorgoed verdwalen
Die Heer ons onderrichte
Want zonder kennis gaat het volk verloren
Wat U behaaglijk zij En onze vrede zij

~

December

Het lijkt wel, dat Decembermaand
zich schaamt voor alles wat er mis ging in dit jaar
daarom laat hij de kind eren hun schoen opzetten
en de groten maken rijmpjes, om elkaar mee te verrassen

Het lijkt wel, dat Decembermaand
nog zoveel tracht om goed te maken
daarom laat hij over al de kaarsen branden
om de boel wat op te vrolijken, in deze donkere dagen

Het lijkt wel, dat Decembermaand
ten slotte in een bui van woede
en met een daverende knal
het hele jaar aan flarden schiet

~

Ad vent

Het is met één kaars niet te zeggen
met twee kaarsen niet te doen
ook drie kaarsen zijn te weinig
want vier kaarsen telt advent

Maar als het niet meer is
dan een jaarlijkse repetitie
niet meer is dan een verplicht nummer
der liturgie van 't kerkelijk jaar

Als het slechts een poging is
om het ongerief der korte dagen
te verjagen met wat buitenkant
als het niet méér is
dan het jaarlijks herdenken
van wat éénmaal is geschied
maar niet nu het nog steeds gebeurt
dan is alle kerstmisdrukke
niet meer dan een droef en herdenken
van een dierbare dode
't Is met één kaars niet te zeggen
kerstfeest is pas honderd kaars

~

Vliegende vogels

Gelijk vliegende vogels, zo zal de Here der Heerscharen, Jeruzalem beschutten, beschuttend redden
en sparend bevrijden. (Jes. 3 1:5)

Bovenstaande tekst staat boven de ingang van het Psychiatrisch ziekenhuis aan de Vijverstraat te Franeker.

Waarvan moeten vliegende vogels bevrijd worden?

Ze zijn toch zo vrij als een vogel in de lucht

Een vogel moet bevrijd worden

uit de klauwen van de kat

uit de bek van de hond

uit het net van de flapper

uit de tralies van de kooi

Maar *vliegende* vogels zijn vrij!

Ik wou dat ik een vogel was

dan vloog ik over alles heen

over bomen en bergen

over meren en zeeën.

Hoog in de lucht

regelrecht de hemel in

Vliegende vogels zijn vreselijk kwetsbaar

Roofvogels, vijanden, schieten pijlsnel op hun prooi

Mensen (domme mensen) schieten met geweren op hen

Vliegende vogels zijn altijd in gevaar

ze zijn vogelvrij!

Mensen zijn als vliegende vogels, voortdurend in gevaar

voor boosheden in de lucht, voor levensgevaar van omlaag

Zo kwetsbaar als vliegende vogels. Wie brengt hen thuis?

De Here God van Israël, Hij houdt de wacht

Hij voert hen veilig naar de stad van vrede

JERUZALEM.

~

Profeet

Als een vogel, ternauwernood

de kooi ontsnapt

zit hij in de hoogste boom

zijn hoogste lied te zingen

Als een reus rijst hij boven zichzelf uit
en met zijn éne hand houdt hij zich vast
aan de Onzienlijke
om met de andere
de hele wereld hemelwaarts te stuwen
opdat de vrede en de vreugde des hemels
de droeve, moede aarde mocht overspoelen

Onmogelijke opdracht
onmenselijke roeping
waar hij zich aan vertilt.

Als de betovering geweken
't mysterie opgetrokken is
dan is hij zeer alleen

~

De muur

Wat niemand gedacht had of durfde dromen
werd plotseling waarheid toen de muur eensklaps viel
Hoe kan toch zo - iets zonder slag of stoot?

Zoals de muren van Jericho vielen, niet door de kracht van geweld
maar door het geloof van het volk
zo ook de Berlijnse muur, alle pantserdivisies ten spijt

Een leger van honderdduizenden mensen
zonder zwaarden, stokken en stenen
alleen met het sterke wapen: geweldloos verzet
en zie, de muren, ze weken eerbiedig voor zo'n sterke macht

Is dit de oogst van Maarten Luther King
en van de Mahatma Gandhi?
Zijn dit de voortekenen van vrede en gerechtigheid
waarvan profeten droomden en die ons uit de Schriften werden beloofd?

Och, mochten alle muren vallen

die mensen van elkander scheiden
mochten alle dichte deuren, alle kille harten
open gaan, opdat allen met vreugde het feest der bevrijding beleven

~

Gebed

Zoals blinde mensen, op gevoel
de wanden van hun woning aftasten
om de ruimte te vermoeden
van het huis waarin zij wonen
zo gaan wij op de tast als blinden
langs de duistere wanden
van Uw lichte Koninkrijk
om de ruimte te vermoeden
van het Huis, waarin wij wonen
Want alles wat wij weten en kennen
berust slechts op een blind vermoeden
van Uw werkelijkheid

~

Mens

Je moogt er zijn
Je moet er wezen
Je hoort bij alles
Bij de bloemen en de bomen,
bij de vissen in de zee,
bij de dieren in het veld,
bij de lucht en bij het water,
bij de aarde en de hemel.
Want jij bent een onderdeel
van het hele universum.
Jij houdt door jou zijn
heel de wereld in stand.
Jij bent, als je 't goed doet,
een firmant van de Schepper.

Je moogt er zijn.
Je moet er wezen.
Jou zijn is een opdracht.
Je bent creatief toegerust
om te zorgen voor bloemen,
bomen, lucht en water,
opdat alles goed, zeer goed zal zijn.
Mens in je kleinheid,
mens in je grootheid,
bijna Goddelijk gemaakt,
Je moogt er zijn,
Je moet er wezen.
Mens, WEES er in Godsnaam!

~

Advent

Kort zijn de dagen
de nachten zijn lang.
Schaars is het licht
overvloedig het duister.
De verkleumde vogels
zitten in de kale bomen.
De verschrompelde bloemen
staan met koude voeten
te wachten in de natte grond.

In dit donkere getijde
planten wij weer tulpenbollen,
of zetten wat narcissenbollen
in de vensterbank,
want ergens in de verte
ruiken we reeds de nieuwe lente.

Nu het kerkelijk jaar
werd afgesloten
met het herdenken
van de doden,

ontsteken we een kaars,
de eerste adventskaars,
want heel in de verte
horen we reeds Engelen zingen,
zien we van ver land van belofte,
waar de zon nimmer daalt,
verwachten wij de grote zomer;
weten we de goden der duisternis verslagen
omdat God neerdaalt
als een mensenkind.

~

.....en Jezus schreef in het zand!

Joh. 8: 1-12

Waarom schreef Jezus in het zand?
Misschien om Zich te concentreren.
Zoals wij bij langdurig nadenken,
Soms figuurtjes tekenen.
Met een lucifertje
In het pluche tafelkleed.
Zo denkt Hij diep na, over Mozes
En over het geval vóór Zich,
Dat geen geval is
Maar een mens met een ziel.

"Deze vrouw, op heterdaad betrapt
Bij overspel, moet volgens de Thora sterven
Maar, Rabbi, wat zegt Gij daarvan?"

En Jezus schreef in het zand.
Wat schreef Jezus in het zand?
Misschien schreef Hij haar zonden in het zand,
In het stoffijne zand, dat het geschrevene
Onmiddellijk uitwist, zoals men schrijft in het water,
Of zoals men schrijft in de wind.

“Wie van U zonder zonde is, werpe de eerste steen”.

en Jezus schrijft in het zand

Wat schrijft Jezus in het zand?

Misschien schrijft Hij voor alle rechtsbetrachters,

Misschien schrijft Hij voor alle wetverkrachters,

Misschien schrijft Hij een nieuwe wet,

Misschien schrijft Hij de wet over liefde in ons hart.

~

Als wij alle dingen van het leven

Als wij alle dingen van het leven

nog éénmaal konden overdoen,

dan zouden wij het anders doen.

an zouden wij het beter doen.

Als wij de film van ons leven

terug konden spoelen van voren af aan,

de slechte stukken er uit konden knippen,

wat zou er een prachtige film door ontstaan.

Als alle boze woorden en alle slechte daden

eens konden worden uitgewist,

dan hadden zoveel misverstanden

daardoor voorkomen kunnen zijn.

Maar alle woorden, alle daden

vielen als zaden in de grond.

Ze zijn niet meer te achterhalen.

Zij doen hun werk, 't zij goed, 't zij kwaad.

Och, als wij alle dingen van het leven

nog éénmaal konden overdoen.

~

Pastor

Thuis gekomen
van de begrafenis,
voelde hij zich opgelucht,
bijna vrolijk,
omdat hij bijstand
mocht verlenen,
omdat hij bij hen stond,
in het uur van
leegte en gemis.
Zwijgende woorden
van innige deelneming
en bijna verlegen
zoekend naar woorden
van god.

~

Kerk-moe

Ik ga geregeld naar de kerk.
De kerk dat is mijn moeder;
maar ik denk dikwijls in de kerk
wat wordt mijn moeder oud.
Zij praat steeds in 't verleden
is niet zo goed meer bij de tijd.
Lijdt zij soms aan dementie,
of ben ik haar verloren zoon?

Toch blijf ik haar bezoeken;
zij is mijn moeder toch.
Al hebben wij niet veel herkenning,
toch houden wij nog van elkaar.
Maar nu zij in het rusthuis is,
beschermd en welverzorgd,
nu weet zij niet hoe 't buiten stormt,
nu is zij wereldvreemd.

En als ons huis is ingestort
en alles ligt in duigen,

dan zal zij zorgelijk vragen 'jong,
heb jij jouw schoenen wel gepoetst'?

'O moeder, lieve moeder, toch,
zal er na het toehoe vavohoe
(het woest en ledig dezer aarde)
nog ooit een nieuwe morgen zijn'?

~

Bijbelkritiek

Als je het één los laat
staat niets meer vast.
Maar als alles vaststaat,
staat alles op losse schroeven;
want dan is het geloof verworden
tot het aannemen van vaststaande feiten
en het voor wáár houden van hetgeen
onwaarschijnlijk is.

In het eerste geval wordt nog een poging
ondernomen, om tot de Hoogste waarheid te komen.

~

De wachters bij het graf

Soldaten van Pilatus hielden de dodenwacht bij het graf des Heren.
Bespottelijk eigenlijk,
want de Opstanding trekt zich niets aan van stadhouders en soldaten.
De Opstanding immers is een geheimenis.

Veel dienaren der Kerk houden nog steeds de wacht bij het lege graf des Heren,
om daarmee de Opstanding te bewijzen.
Bespottelijk eigenlijk.
De Opstanding laat zich niet bewijzen.
De Opstanding immers is een geheimenis.

~

Woorden

Alle woorden die wij wagen
aan de Here God en Zijn bestaan,
waaïen als kaf voor wind weg,
er blijft niets van over;
maar het vleesgeworden Woord
Jezus Christus,
is in ons uitgezaaid,
heeft in ons hart wortel geschoten
is onuitwisbaar in ons geheugen gegrift,
omdat Hij ons lot heeft gedeeld,
ons leed heeft gedragen,
onze schuld heeft verzoend,
daarom voeren wij in Hem,
het hoogste woord.

~

Nieuwjaar

Zoals de piloot in zijn straaljager
een stipje is in de oneindigheid,
zo ook ons mensenleven in de ruimte van de tijd.

Zoals de vlieger in één rechte lijn
van de start naar de finish vliegt,
O, mochten wij alzo, begin en einde
overvliegen, zonder noodlanding.

Gelijk de vlieger in zijn vaart
een duidelijke witte streep nalaat
O, mocht zo onze nalatenschap,
een lichte streep van goede dingen zijn.

~

Avondmaal

En elke morgen
als ik het licht begroet,
dat 's winters spaarzaam
door de vensters valt,
en 's zomers uitbundig
op de tafel schijnt,
terwijl de vogels zingen
en duizend bloemen bloeien,

En elke morgen
en elke dag,
als dit niet gaat, niet wil, niet kan,
is verloren dag.

En elke morgen
als ik mijn brood eet,
met kaas of met jam,
bij een kop thee of een glas melk,
dan buig ik voor het eten,
dan buig ik voor het licht,
dan buig ik voor Hem,
en vieren wij avondmaal

~

Bloemen op het kerkhof

Bloemen om de smart te verbloemen,
om het Leed te verbergen, om de sympathie te tonen.
Bloemen, die spreken, als iederéén zwijgt.

~

Zondagsschool

Dominees komen, dominees gaan
preken verbleken
maar het verhaal van de Zondagsschool

dat blijft bestaan.

~

Heer God:

Toen ik een kleine jongen was
zong ik een liedje
“ik wens te zijn als Jezus”
Nu ik oud geworden ben
schaam ik mij, dat ik zo weinig op Hem lijk.
Maar Heer mijn God,
als Gij mij nog de tijd gunt in Uw genade
dan wil ik mij opnieuw richten naar Uw Beeld.
Dan ga ik er weer moedig tegenaan.

~

Genesis

Waar bent U toch aan begonnen, God
Toen U de aarde had geschapen.
Toen Gij zag hoe goed het was,
Ja, dat het zeer goed was?
Een puinhoop is het geworden
Een tranendal van leed.
Een burcht van haat en geweld.!
Wat bent U toch begonnen
Met mensen te maken,
Niet naar hun aard,
Maar naar uw, beeld
En uw gelijkenis?
Het lijkt toch nergens naar;
een karikatuur van wat U bedoelde.
Wat bent U toch begonnen
Met mensen te scheppen?
Ik was zo graag een vogel geweest,
vliegend door de blauwe luchten
Zingend in de hoogste boom.

En als ik de winter niet doorkwam,
Dan zou ik natuurlijk doodgaan
Zonder te weten wat doodgaan was.
Nu moet ik levenslang
Vechten tegen de dood
Voordat ik sterven kan.
Och, dat ik een bloem was,
Ronkend in kleuren en geuren
Voor U en de mensen.
En als de herfstwind kwam,
Dan kroop ik heel diep in de grond
En wachtte op een nieuw seizoen.
Ik was zo graag een boom geworden
Wuivend in de wind en zon
Met mijn groene bladerpracht.
En als de wintertijd aanbrak
Dan liet ik gauw mijn bladeren vallen
en wachtte in mijn winterjas
de nieuwe lente af.

En toch ben ik blij een mens te zijn.
Ik wil geen bloem zijn en geen vogel
Ik wil geen boom zijn en geen dier
Ik wil zijn, die Gij mij gemaakt hebt
En hoop te worden
Die Gij mij bedoeld hebt;
Een mens naar Uw beeld
En Uw gelijkenis.
Help mij, meer "mans" te zijn
Om meer mens te worden.

~

Gebed

Bedankt dat ik mag leven, God.
Bedankt voor al de mensen om mij heen
Mensen die lopen,
Mensen die fietsen,

Op brommers, in auto's,
Elkaar vasthoudend,
Door de straat schuifelen,
Voetje voor voetje,
Een bonte rij van lief en leed.
Bedankt voor het leven.
Want de levenden,
De levenden,
Zij zullen U loven.

~

Geluiden

O, de geluiden.
De stille geluiden van de nacht.
Niet de harde klanken van de dag:
Het geronk van motoren,
Gedaver der machines,
Gegil van sirenes,
Geratel van kassa's,
Gerinkel van telefoons.
Maar de stille geluiden van de nacht:
De wind die door de bomen fluistert,
De regen ruisend op de bladeren,
De angstige schreeuw van een nachtvogel,
Het blaffen van een hond,
Een late feestganger,
Die zijn auto start.
De weldadig, vreedzame geluiden
Van de nacht.
En soms ook het brutale
Bulderen van de wind
Over de daken.
Hoe hij giert door de bomen,
Rukt aan het raamkozijn,
Het gordijn doet bollen,
Het behang doet kraken,
Maar, mij lekker niet krijgen kan.

O, de geluiden van de nacht.
Mens, kruip uit je schulp.
Duik in de diepte van je ziel
En luister naar de stille stemmen van de nacht.

~

Lafaard

Altijd ben ik bij de kerk.
Toch hoor ik er niet echt bij.

Altijd ben ik in verzet.
Maar als het verzet kogels koopt,
Dan smeet ik hem

Woedend ben ik tegen onrecht,
Dat mensen wordt aangedaan.
Maar op de barricaden,
Huil ik.

~

Blijf de aarde trouw

Toen de mensen in holen woonden,
Leefden zij dicht bij hun oorsprong en bestemming.

Hoe hoger zij hun huizen bouwden,
Hoe vreemder zij werden van hemel en aarde.
Want niemand, die de aarde loochent
Kan de hemel erven.

~

Het kruis

Hij heeft het voor ons allen gedaan.
Hij heeft het ons allen vóórgedaan,
Opdat wij allen achter Hem aan

De weg van het kruis zouden gaan.

~

Waar

Iets hoeft niet
Werkelijk te wezen
Om toch waarachtig
Waar te zijn.
En iets
Dat feitelijk waar is,
Kan toch wel onwaarachtig zijn

~

De lege plaats

Het moois is lang niet meer zo mooi,
Nu jij er niet meer bent.
Het licht, dat vriendelijk licht,
Spreekt van een harde werkelijkheid.
De wolken, die als schepen varen
In purper blauwe lucht,
Brenge slechts tranen in mijn ogen
Nu jij er niet meer bent.

De bloemen die met trossen bloeien
Die zeggen mij niet veel.
De vogels zingen wel hun liedje
Maar 't klinkt een beetje vals.
Alle dingen zijn zo anders
Nu jij er niet meer bent.

Ik hoor jou stem nog elke dag.
Ik noem jou naam zo vaak.
Maar, als ik omkijk om te zien,
Ben ik toch weer alleen.

Als mijn verdriet te bitter wordt
En mijn gemis te groot,
Probeer ik toch maar weer te bidden
Zoals wij vroeger samen deden.
Ik ga tegen God aanpraten,
Wat ik aan jou zeggen wou.
Luister jij maar stiekem mee,
Zoals Hij luistert naar ons beiden.

In deze Heilige Gemeenschap
Wil ik gaan leven en volharden.
Ik zie de wolken varen als scheper met groot zeil.
Zij brengen mijn groeten naar de overzij.

~

Hengelaar

Achter een rietpol
Dobbertje turen
Rimpeltjes op het water.
Een kikker kwaakt in 't kroos
Een hond blaft in de verte.
Ergens slaat een klok.
Ginds gaat een trein voorbij.
Hé..... beet! Ach te laat.
Nieuw aas, opnieuw inleggen.
Komt een schip voorbij.
Even inhalen
Om het tuig niet te verspelen
Door het zog van 't schip
"Mogge"
"Mogge"
"Wille ze noch bijte"?
"Ne, dat niet,
maar 't zit hier goed".
"Ja 't is mooi weer".
"Ja, zeg dat wel".

Dobbertje turen
Ruisend riet
Rimpeltje water
Kikker kwaakt
Hond blaft
Klok slaat
Al weer een trein.
Als hij straks op huis aan gaat,
Is het leefnet nog droog,
Maar hij had een goede vangst.

~

Pasen

Als ik niet zijn mag
Hoewel ik toch ben.

Als de zon zich verbergt
En de maan mij bespot,
Alle sterren ijskegels,
Verstijfd in de dood.

Als vrienden, vijanden zijn,
En niemand naast mij staat.
Als de argwaan hoog op rijst.
De achterdocht als een
Sluipende slang mij bedreigt.
Als het grote zwijgen komt,
Het “ doodzwijgen” komt.
In je graf jij
Zand er over
Weg met jou.
Gruwzame sluipmoord,
Levend begraven,
Dan zal ik mij vertroosten
Aan de tranen der verdrukten.
Niet uit leedvermaak, oh nee,
Maar om bevestiging

Dat ik er zijn mag.
Dat ik er zijn moet,
Om met hen te zoeken
Naar wegen van zegen,
Om met hen te strijden
Tegen het noodlot,
Om met hen te vechten
Tegen het noodlot,
Om met hen te vechten
Tegen depressie en doffe berusting
Om met hen te huilen, en met hen te hopen.
Dan zal ik openstaan.

~

In Christus naam

Soms, niet zo vaak hoor,
een enkele keer maar,
na tijden van dorheid en dood,
kan het me eensklaps gebeuren,
dat ik geplaagd word door schuld,
door kwaad door mij bedreven,
gezegd, of gedaan, of gedacht,
dat nooit meer te herstellen is.
Geen woord, dat eens viel
is ooit weer terug te roepen.
Het Woord deed Zijn werk
ten goede, ten kwade.
Maar nooit komt het weerom
Of schuld door verzuim
aan hen die overleden zijn,
dat nooit te achterhalen is
dat niet is goed te maken.
Dan overvalt mij het gevoel
van onherroepelijkheid.
Soms, niet zo vaak hoor,
een gezegende uitzondering,
als mijn gebed méér is

dan wat routine-geprevel,
geklets naar de hemel,
dan kan het gebeuren
dat ik zo dicht ben genaderd
tot dien, die de engelen dienen,
dat ik fluisterend zeg:
"Zie mij aan in Uw Zoon
onzen Heer, en mijn Broer,
die het volkomen goed heeft gedaan.
Laat mij delen in Zijn overwinning
en ziet Gij mij
als één, die het volkomen goed deed
door Hem Uw Zoon, onze Heer,
mijn Broer".

~

Simeons Lofzang

Luc. 2 : 25 -35

"En nadat hij Het Kind in Zijn armen had genomen,
loofde hij GOD enz.
Let wel nadat hij het kindje in Zijn armen nam.
Een baby, als elk ander kindje
Hulpeloos, klein hummeltje
Klein roze minimensje
Breekbaar als glas
Totaal afhankelijk van anderen
"Voorzichtig Simeon, voorzichtig hoor,
laat het niet vallen.
Het is breekbaar als porselein
Toen de oude profeet het kleine kindje
in zijn oude handen nam, schoot een groot
geluk door hem heen en in Heilige vervoering zei hij:
"Nu houd ik het voor gezien, Heer,
want ik heb in Uw toekomst gekeken
nu mag ik rustig afreizen".

En wij, die al zolang verwachten
De toekomst van Gods Messias
in een wereld van macht en geweld
het recht van de sterkste,
alles wat klein en zwak is verkwanseld,
de klacht der hulpelozen dood gezwegen,
neem Het kind, het hulpeloze
in je armen, en prijs God
om zijn Messias.

~

De wijzen uit het Oosten

(Mat. 2: 1-12)

Wie op de hoge kamelenrug
van eigen wijsheid is gezeten.
en durft af te dalen
en te knielen
bij de nederige kribbe
van Gods menselijkheid
Die zal langs een andere weg weerkeren,
uit een ander vat tappen,
dichter bij de mensen zijn
en dichter bij God.
Maar wie dat niet durft
of niet wil, of kan,
die mag in de hoge wolk
van eigen verheven intelligentie
opgaan.....of ondergaan?

~

Van rijkdom en armoede

De miljonair
in z'n hemelbed
met vier revolvers onder 't kussen
van de ene zij, op de andere zij,

maar, kan niet slapen ondertussen.

De bedelaar in zijn lompenpak
ligt te slapen op z'n dooie gemak.
Hij schikt zich behaaglijk
in zijn oude winterjas,
en droomt prinsheerlijk
dat hij een miljonair was.

In een kaal gegeten weitje
stond het armeluis geitje.
Na veel gestuntel en gemèk
vond zij een distel achter 't hek
verslond haar prooi met welgevallen
en liet als dank twee dropjes vallen.

De rijkeluis geit
stond tot haar buik in de klaver
vrat zich te bersten
en is nu een kadaver.

~

Klein credo

Ik geloof in God Almachtig
Schepper van Hemel en van Aarde
En in God onmachtig
Die mens werd, als wij.
Die leed en stierf, als wij.
Die opstond uit de dood
Opdat wij
Zouden opstaan
Om hem na te volgen.

~

Die éne buitengesloten

(Mat. 22:13)

Jij met je beste burgerpak
Daar vooraan in de kerk,
Met je onkreukbare waarheid;
Jij, die jezelf te deftig acht
Voor het witte bruiloftskleed
Der schuldvergeving;
Jij, die recht staat
In jouw waardigheid,
Die het lied der verlost
Niet meezingen kunt:
Buitengeworpen ben je
Omdat je 't binnen niet uithouden kunt.

Jij, die het 'gemaakt hebt'
Geslaagd bent, succes had, en rijk werd
Maar het vermogen tot delen ontbreekt
Jij, die genoeg hebt
Zelf genoegzaam bent geworden,
Jij kunt meedoen met hen,
Die uit heggen en stegen bijeen geveegd
De feestzaal binnenkwamen.
Jij bent gebonden
Aan handen en voeten.
Verslaafd aan je eigen hebberigheid,
Heb jij jezelf buitengesloten!
Tandengeknars
Buitenste duisternis.

~

Het oude lied

Er klonk een oud en lang versleten liedje
Langs hoge bomen
En bloeiende heesters
In een wondermooie tuin.

Het liedje werd niet mooi gezongen
Maar bevend en onzeker
En zoekend om de juiste hoogte.
Er lag iets in het zingen
Van angst om een vergeten melodie.

Toch heeft het oude haast vergeten liedje
Mij bovenmate diep getroffen
Die zomermorgen.
Daar in die wondermooie tuin:
“Jezus is de trouwe bootsman
Die mij altijd veilig leidt”.

~

Nicodemus

(Joh. 3:1)

Er was iemand uit de Farizeeën
Wiens naam was Nicodemus
Deze kwam in de nacht tot hem

Uit het duister van de nacht
Met zijn duizend vragen
Stond hij op, en ging tot hem
Die licht ontsteekt in 't donker.

Niemand die bezoek verwacht
Zo midden in de nacht.
Maar een stoel stond voor hem klaar
Er werd op hem gewacht.

God houdt spreekuur, dag en nacht
Er staat altijd een stoel gereed.

~

Naar Openbaring 3:20

Zie, ik sta aan de deur en ik klop,
Indien iemand mijn stem zal horen
En de deur opendoen,
Ik zal tot hem inkomen.
En ik zal met hem avondmaal houden
En Hij met mij
Hij en wij
Hij en ik,
De allerkleinste kerk,
De allermooiste kerk.

~

Al mijn levensdagen

Zo zou ik al mijn levensdagen
Mijn brood willen eten
Bij een glas melk
Of een kop koffie,
Tot Zijn gedachtenis,
Totdat Hij komt;
En dat kan spoedig zijn
Morgen al misschien,
Als ik mijn brood eet
Bij een glas melk
Of een kop koffie

~

Vrede

“Vrede is een gerstekorrel”
Zegt Dorothee Sölle
“piepklein, als een mosterdzaadje
maar een boom zal het worden
om daaronder te schuilen”.

Het is moeilijk schieten met
Gerstekorrels en mosterdzaadjes
't Schiet maar weinig op.
Daarom is de weg naar vrede
Zo lang, denk ik.

~

Goed en kwaad

Goed en kwaad
zijn inclusief
De beloning.
Wie 't goed doet
Verlustigt zich in de vreugde
Van de weldaad.

Wie 't kwade doet
Zit in de donkere nacht
van schuld en wroeging.

Wie 't kwade doet,
Zonder besef van schuld,
Gelijkt op iemand,
Die het vermogen mist
Het venster der ziel
Naar boven te richten,
En mist derhalve
De hemelse lichtstraal
Der vergeving.

~

Tussen Pasen en Pinksteren

Och, dat een "geweldig gedreven wind"
Ons veilig huis van duizend zekerheden
Deed schudden op haar fundamente
Och, dat een vlamvend vuur

De grendels deed versmelten.
Waant ofschoon het Pasen was,
Ons is geen opstanding geworden.
We zijn gevluht achter “gesloten deuren”
Uit vrees voor de grote wereldproblemen.
We verscholen ons in nevels, neutraliteit
Om maar geen kleur te hoeven bekeken.

Veni Creator Spiritus
Kom Schepper Geest
Daal neer.

~

Hemelvaart

Vaak heb ik, liggend in mijn bed,
Vermoeid, mijzelf in slaap gebeden
En naderhand mij diep geschaamd,
Dat ik niet wakend bidden kon.
Maar later heb ik weer gedacht;
Om biddend in te mogen slapen
Is dat geen rechte Hemelvaart

~

Voorganger

Jij bent gekozen in de kring
Om voor te gaan.
Nu moet je voortaan
Altijd vooraan gaan.

Jij die de grootste bent
Moet altijd weer
De kleinste zijn
Omdat jouw grote Voorganger
De allerkleinste werd
En aller mensen knecht.

Uitverkoren zijn
Is pijnlijk begenadigd zijn,
Aldus Huub Oosterhuis
En hij kan het wel weten.

Jij dienaar van het Woord
Jij moet er toch van leven.
Zonder dat is er niets
Anders dan de dood.

Jij zult met de Joden
Iedere dag manna eten
In de woestijn, (de kerk),
Totdat het je neus uitkomt.

Of als de profeet
Die een boekrol opat
Waar hij bijna in stikte.
Zo zul je het Woord eten
Met kramp in je maag
En met pijn in je ziel
Om het zondag aanstaande
Uit te braken,
Verlost te zijn
En vrij
Om weer te eten
Met kramp en pijn
Tot zondag aanstaande

~

Liturgie

En altijd is er wel een tekst,
Een psalm of een verhaal
Uit de Heilige Schrift.
En altijd dient er wel een melodie
Uit het Liedboek door het hoofd.

En altijd is er een gebed,
Een loflied of een klaagzang.
Altijd is er wel iets,
Dat naar Boven wil.

~

Gebed

Vannacht heb ik gebeden,
Ik was bang.
Gij hebt mij gehoord.
Ik ben gered.
Maar of U mij gehoord hebt,
Dat weet ik niet.
Of U mij hebt gered,
Dat weet ik niet.
Of alles maar toevallig is,
Dat weet ik niet.
Of dat alles mij van Uwentwege toeval,
Dat weet ik niet.
Maar één ding weet ik,
U wordt bedankt.

~

Vreugde en verdriet

Als ik een versje maak
Is 't of mijn pen gaat bloeien;
Ben ik in Blijde Verwachting
Om iets moois, dat komen gaat.

Als het versje klaar is
En niemand wil het lezen,
Voel ik mij een vrouw, die weent
Om haar doodgeboren kind.

~

Gelijkenis van het verloren schaap

Luc. 15:4

Wie van u, die honderd schapen heeft
En er één van verliest,
Laat niet de negen en negentig
In de wildernis achter
En gaat het verlorene zoeken
Totdat hij het vindt?

Het gaat er vreemd aan toe
Daar in dat Koninkrijk van God
Daar nemen ze 99% risico
Voor slechts 1% winst
Maar naderhand is er wel
Voor 100% vreugde in de hemel.

~

Is sport alles?

Na lange tijd van ziek zijn
Zagen wij elkaar eindelijk weer.
Daar stond hij, sterk en gezond,
Vrolijk lachend naar zijn vrouw.
“Dat is een groot verschil,
bij een jaar geleden” zei ik.
“Ja” zei hij, “Ik heb alweer
heel wat tenniswedstrijden gewonnen”.
Oh, dacht ik, als dat alles is
Dan heb jij nog niet veel geleerd.
Ik wou je geluk wensen met jou herstel
Nu wens ik je van harte beterschap.

~

1987

De weg die je zelf zoekt

Is de moeilijkste niet,
Is de weg van de minste weerstand
Maar wat je voorgeschoteld krijgt
En waar je niet om vroeg,
Daar kun je als een berg tegen op zien.
En hoe langer je tuurt
Naar de top van de berg
Hoe hoger hij wordt
En hoe kleiner jij zelf.

Maar, er zijn mensen die zeggen:
“Bij elke stap, die ik bergopwaarts doe,
wordt de berg één meter kleiner”
Gelukkig de mens die zo durft te denken.
Zullen wij dan maar?

~

Vrijheid

Ik wil vrij zijn,
Helemaal vrij zijn.
Niet naar andermans pijpen dansen.
Gaan en staan waar ik zelf wil.
Doen waar ik zelf zin in heb.
Zich van niks en niemand iets aantrekken.
Helemaal vrij zijn.

Zou dat de echte vrijheid zijn?
De vrijheid waarmee Jezus ons vrijkocht?
Of is het de oude gebondenheid
Aan het eigen brutale egoïsme?

Zou echte vrijheid niet zijn;
Vrijwillige gebondenheid
Aan het hoogste gebod
God en de naaste te beminnen?

~

Humor en ernst

Een broertje en een zusje
Die samen aan de wandel zijn
In de regen en in zonneschijn.

~

Kerstkater

Het kaarsvet op een dennentak
Zijn de bevroren tranen
Van een huilende kerstboom.

~

De hemel

“Is mijn pappie nu in de hemel?”
Ja hoor, jou pappie is in de hemel.
Is de hemel ver?
Nee hoor.
Hoe ver is de hemel?
Heel dicht bij.
En toen ik in die kinderlijke blauwe ogen keek,
Dacht ik wat is de hemel toch dicht bij.

~

Jona 5

En het geschiedde des anderen daags
Dat Jona ontwaakte uit een diepe slaap.
En zie, de bitterheid was van hem geweken.
Hij zag, hoe de zon opging boven Ninevé
In volle majesteit en pracht.
Hij hoorde een vogel haar ochtendlied zingen
Voor de zon uit.

Op de plaats van het verdorde wonderboompje,
Bloeiende een cactus in schitterende kleuren.
Toen boog Jona zich voor het aangezicht des Heren en hij bad”
Geprezen zij de Almachtige
Die Zijn zon doet opgaan over bozen en goeden.
Geprezen Hij, die van de dood verlost.
Gisteren nog was ik dood, toen ik zeide:
“Te sterven is mij beter dan te leven”.
Vandaag mag ik opstaan,
Uit de dood van gisteren.
Vandaag mag ik leven
Met allen in Ninevé.
Ik zal opgaan naar het huis des Heren
Ik zal in de tempel Zijn naam loven.
Ik wil aan allen bekend maken
Hetgeen de almachtige (geprezen zij Zijn naam)
Mij heeft aangedaan.
Die mij redde van de dood.
Mij deed opstaan uit mijn graf van bitterheid.
Die mij geloof versterkte
Door een deur te openen
Naar de wereld toe.
Nu weet ik, hoe hemelhoog Zijn gunst
Hoe wereldwijd Zijn goedheid is.
Geprezen de naam van de Heer.

~

Wereldraad der Kerken

Wie zich het lot der verdrukten aantrekt,
roept de haat der verdrukken op.
Wie voor het recht der armen pleit,
komt met de rijken in conflict.
Wie het aandurft, naast minderheden te staan,
wordt door de meerderheid verdacht gemaakt.
Wie de rijkdom der aarde wil delen met allen,
krijgt te doen met economen, politici en fabrikanten.
Wie in het lot der gevangenen, verbetering wil brengen,

komt zelf in de enge cel der verdachtmaking terecht.

Wie het teken van de Messias wil volgen,
zal ook Zijn smaadheid moeten dragen.

De discipel is niet meer dan zijn Heer
Wie gelooft in de overwinning door het kruis,
zal met de Heer gekruisigd worden.

Maar, een mens die met God leeft,
is altijd in de meerderheid

~

Vreugde

Er was een mens die blij was.
Ze liep achter een kinderwagen
en knikte en lachte naar mij.

God! bedankt voor een mens,
een mens, die licht en blij is.
Een mens met de neus in de wind,
het gezicht naar de zon toe.

Het kan haast niet op vandaag.

~

Samen op weg

Als het samen op weg zijn
alleen maar betekend,
dat de Zondagochtenddienst
in de eigen kerk geschied,
zonder dat men ooit
bij elkaar over de vloer komt,
en de gemeenschappelijke avonddienst
gezamenlijk verzaakt wordt,
zijn we dan samen wel op de goede weg?

~

Cyclus

Uit het vruchtwater der oceaen,
aangespoeld op moeder aarde,
kruipt hij met een slakkengang,
door zijn eerste levensjaar,
om vervolgens als een jonge hond,
snuffelend en zeer nieuwsgierig
al het onbekende te proberen.
Vervolgens rent hij als een jong paard
achter het hete geluk aan;
daarna, reeds getemd,
trekt hij de ploeg des levens achter zich,
om tenslotte als een trage slak
terug te kruipen in de grote zee,
vergetelheid.

~

Elim

Wij waren in Elim.
Zeventig palmbomen en twaalf fonteinen.
Land van belofte, oase in de woestijn
Maar ik heb niet geweten
Dat de wildernis zo dicht bij was.

Ik wil wel vechten
tegen de wilde beesten
Tegen de beren en de wolven,
Tegen de heersers en de tirannen
Tegen de huurlingen en de egoïsten.
Maar ik kan niet vechten
Tegen de sluipende slangen
Langs mijn benen.
Ik kan niet vechten
Tegen de sluipmoordenaars

Achter mijn rug.

Wij hebben wel een Goede Herder,
Maar de kudde heeft mij uitgestoten.
Zij zijn in grazige weiden
Aan zeer stille wateren.
Ik zal wel wachten in mijn hok
Tot mij de Herder vindt.

~

Zien

Er zijn veel kijkers,
Weinig zieners.
Kijken is:
Met je ogen observeren
De vorm de kleur,
De schoonheid der dingen.
Zien is
Er wat in zien.
Dwars door de dingen heen kijken.
Achtergronden ontdekken.
Karaktters ontwaren, de aard der dingen zien

Zien met je oren,
Is misschien,
Er wat in zien,
In dat wat we horen?

~

Advent

In het donker van de dagen
Steken wij de kaarsen aan,
Om de hoop te doen herleven
Naar het licht, dat straks weer komt.

In de worsteling der aarde
Tussen licht en duisternis,

Wil de ster van Bethlehem
Ons noden naar het welbehagen Gods.

De wachters bij het graf
Bij het graf van Jezus
Hielden Pilatus' soldaten de wacht.
Belachelijk eigenlijk,
Want de opstanding trekt zich niets aan
Van soldaten en stadhouders
De opstanding immers
Is een geheimenis

Vele dienaren der Kerk
Houden trouw de wacht
Bij het lege graf des Heren.
Belachelijk eigenlijk
Om de opstanding te willen bewijzen

~

Palm Pasen

Hosanna, de Koning komt en welk een Koning
Niet hoog te paard, op een schimmel,
Niet op de hoge rug van een kameel,
Niet op een geweldige olifant,
Niet op een strijdswagen,
Niet op een tank,
Niet in een kogelvrije pausmobiel,
Nee, deze Koning komt, vriendelijk,
Gezeten op een ezels veulen,
Wat een Koning!

~

Paaszang

De heer is waarlijk opgestaan
Vele vaders graven grafjes
Voor hun verhongerde kindertjes
Ik zeg het allen, dat Hij leeft.

Kilometers lange rijen vluchtelingen
In de sneeuw, dragend op hun hoofd
Een bundeltje, of een tasje in de hand
(hun bezit)
Op zoek naar het beloofde land,
Dat nergens is.

Moesten we de paaszang
Maar niet zachtjes neuriën dit jaar
Om niet al te veel verkleumde stumpers te kwetsen?

Of heeft het heil in Christus
Niets te maken met het onheil dezer wereld?

~

Muren vallen

Muren vallen
Welke muren?
Die van de buren
Of die van elk alleen

~

Pniël

O, wat een nacht,
Die nacht van Pniël.
Overal duisternis,
Uren strijd,
Eeuwigheden eenzaamheid,
O, wat een nacht in Pniël.

O, wat een nacht
Zonder licht
Zonder uitzicht.
Er is een lege stoel,

Een leeg bord,
Een leeg bed,
En nergens een ster
In die nacht van Pniël.

O, wat een vragen,
O, wat een strijd,
Een zuchten, een zoeken,
Verwijten, protesten,
Vloekend berusten,
En nergens een antwoord,
Slechts dreiging en donker
In de nacht van Pniël.

Een mens wordt oud
In één nacht.
Een mens wordt grijs,
Wordt rimpelig
In één nacht.
De nacht van Pniël.

Gekneusd en verloren,
Eeuwigheden fel verdriet,
Gaat eindelijk het licht op
Na de nacht van Pniël.

Verslagen, ontluisterd,
Aan twee kanten mank,
Trekt een glans van herkenning,
Een glimlach van troost,
Gul en breed
Als de dageraad zelf,
Na de nacht van Pniël.

~

Gods tranen

Jezus zei: "Jongen, sta op"
En gaf hem aan zijn moeder weer.
"Talitha Kumi"

En gaf haar aan haar vader weer.
Hij weende bij het graf
Van zijn vriend Lazarus.
De tekenen die Jezus deed,
Zijn Gods tranen
Over onze lieve doden.

~

Bezit

Het Beloofde Land
kan niemand in bezit nemen.
Zodra men het bezit
is het geen Beloofd Land meer.

Door het bezit
verspeelt men de belofte.
Bezit doodt verwachting en fantasie.
Bezit verarmt.

~

Woorden

Ik spaar ze op,
Zoals iemand postzegels verzamelt
Of foto's opplakt in een album.
Want woorden zijn niet zomaar woorden,
Klank, die weg waait op de wind,
Beetje drukinkt op papier
Waarmee kranten vol gedrukt,
Boeken volgeschreven zijn.
Woorden zijn gestolde gedachten
Bloedheet van emotie,
Of ijskoud van onverschilligheid.
Een woord heeft altijd wat,
Een feestvlag in de hand,
Een rouwband om de arm.
Elk woord heeft een eigen karakter
Een eigen bloedgroep,

Een eigen manier van bestaan.
Elk woord bewaart haar eigen geheim
Zoals een schelp, de oester,
En elk woord kan zomaar open gaan
Zoals een bloem open gaat
Naar de zon toe.
Zoals een deur open gaat
En iemand binnen laat
Om er in thuis te zijn.
Zo spaar ik woorden
Om in te wonen.

~

Johannes op Patmos

Staande aan de oever van de zee
Op een mooie stille zomeravond
Toen de zon
Als een grote oranje bol
Op de zee stond

De zon, niet fel schijnend,
Maar zacht en vriendelijk,
Om er met het blote oog
In op te kijken

Als een stukje heerlijkheid
Aan het einde van alles,
Als een gouden poort,
Als een deur in de hemel,

En alles rust en vrede,
Alleen het zachte ruisen
Van de zee, glazen zee,
Alleen het zachte tinkelen
Van de golfjes
Als brekend kristal,

En boven en rondom de zon
(gouden poort)
De fantastische kleuren

Op de wolken,
Vreemde gevaarten,
Grillig en dreigend
Als wilde beesten,
Maar vriendelijk, getemd
Door de kleuren van de zon,

Alle kleuren van de regenboog
Als symbool van Gods eeuwige trouw,
Regenboog rond de troon...

Alles is ademloos stil.
't Is alsof heel de, schepping
De armen ten hemel heft
En in een machtige hymne
De lof van de Schepper zingt.

De zon zakt in de zee.
Het licht dooft uit.
Johannes vindt zichzelf terug.
Hij staat aan de oever van de zee.

~

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God de Vader.
Maar Hij is meer, is altijd meer.
Hij is ook Zoon.
En weer is alles niet gezegd.
Hij is ook Geest.
Maar Hij, die in geen beelden
En geen woorden zich laat vatten,
Is altijd anders, altijd meer.
Hij is de Herder,
Mijn goede Herder is de Heer.
Maar Hij is altijd meer.
Hij is ook Lam,
Lam Gods, dat de zonden der wereld draagt.
Hij is de ware Wijnstok.
Maar is ook onderstam,

Hij is de Bodem zelf,
Waaruit het leven kiemt.
Maar Hij is meer.
Hij is de Hovenier,
De Baas van heel de tuin.
Hij is de boer,
Die 't zaad zaait in de akker.
Maar Hij is 't Zaad ook zelf,
Dat in de aarde viel.
Hij staat aan de deur
En Hij klopt.
Maar Hij is meer
Hij is de Deur ook zelf,
De Toegang tot het leven,
Alle dichters, denkers
Profeten en apostelen
Hebben door alle tijden heen
Gezocht naar woorden, beelden,
Om het onzegbare te zeggen;
Om het onverklaarbare
Te verklaren.
Misschien dat alle beelden samen
Een vage, gebrekkige aanduiding zijn
Van Hem, die was,
Die is en komen zal.
Van Hem, die is
Eer Abraham was.
Van Hem, die zijn zal,
Omdat Hij is.
Wiens hoogte, lengte,
Breedte en diepte
Zo grenzeloos wijd
Ons ten nauwste omsluit,
Van voren en van achteren,
Als wij zeggen: God.....

~

Identiteit

Wie ben ik?

Ja, wie ben ik eigenlijk,
Als ik de fouten van mijn naaste
Zo zwaar bekritiseer,
Terwijl ik zelf dezelfde dingen doe?

Wie ben ik,
Als ik met scherpe tong,
Met slangengif geladen,
Een ander zijn gebreken hoon,
Terwijl ik dagelijks faal?

Wie ben ik,
Als ik met een toornend oog
Of met felle blik
Een ander ongenadig tref,
Terwijl ik van genade moet leven?

Wie ben ik?
Ja, wie ben ik eigenlijk?
Lijk ik soms op de man
Die in de spiegel keek,
Maar toen direct vergat
Zijn eigen aangezicht?

Of lijk ik op de man
Met in zijn eigen oog een balk
Die de buurman streng berispt
Om 't stofje in zijn oog?

Ben ik zo vreemd geworden
Aan wat ik moest zijn,
Dat ik niet eens meer weet
Wie ik nu werkelijk ben?

Geef mij het beeld terug
Van mijn oorspronkelijkheid
Zoals het eertijds was
Naar Uw gelijkenis.

Verrassing

Ze is al oud en helemaal vergrijsd.
Ze is wat vreemd en altijd onrustig.
Het leven heeft haar stuk gemaakt.
Ze heeft een concentratiekampcomplex.

Soms zegt ze plompverloren:

"Ik ga toch niet dood, hè?"

"Welnee mevrouw, u ziet er prima uit!"

"Zeg je dat nu om mij?"

"Beslist niet, hoor!"

U bent veel beter dan verleden jaar!"

En morgen zegt ze heel verbaasd:

"Daar ben ik toch weer, hè?"

"Gelukkig wel, mevrouw, en ik ook.

We mogen er weer zijn".

Ze zegt: "Vanmiddag ga ik op visite".

En met een lachje loopt ze weg.

En morgen komt ze weer.

Dan zal ze zeggen: 'Ik ben zo beroerd,

het suist zo in mijn hoofd,

mijn hart dat bonst mij in de keel.

Ik ga toch niet dood, hè?"

"Nee, mevrouw, U mag leven hoor,

een hele dag,

en morgen zien we weer'."

En morgen komt ze weer.

Dan geef ik haar maar weer

een hele dag cadeau.

Maar eenmaal op een dag

Komt ze niet weerom.

Dan is de strijd voorbij.

Dan is de rust gekomen

Die zij zo lang reeds zocht.

O God, wees met die lieve oude vrouw

En leer mij
Om als zij
Elke dag als een verrassing
Van U cadeau te krijgen.

~

Herfst

Abraham,
man onder de sterren
vader aller gelovigen
niet jouw rotsvast geloof
en jouw onwrikbare trouw
maar je kinderlijkheid
je naïviteit,
jouw altijd hopen
dat het eenmaal beter wordt,
maken jou tot man van God,
tot vader Israëls.

Helaas, ik ben geen Jood.
De sterren zijn voor mij
maar kille, koude dingen
duizenden licht jaren,
oneindig ver weg.

Het werk van morgen
is hetzelfde van gisteren,
en de mensen die komen
zijn dezelfde mensen weer,
en de problemen die ze hebben
zijn dezelfde dingen,
waar ze gister ook mee kwamen.

En de grijze, grauwe luchten
en de bleke zieke zon
en de moe gebloeiende bloemen
en de uitgezongen vogels
en de lusteloze blaren
willoos deinend op de wind,

doodmoe van de lange zomer,
wachtend op de grote val..
en dan komt de winter!

~

Beeltenis

Er zijn mensen,
Die God niet "kennen"
En toch Zijn beeltenis dragen.
Er zijn mensen
Die God kunnen uittekenen
Met hun ogen dicht.
Ze weten alles van Hem
En die toch Zijn beeld
niet dragen
Helaas.

~

Depressie

Niemand kan het begrijpen,
Hoe diep de put is,
En hoe steil de wanden zijn,
Niemand weet,
Hoe donker het er is,
Geen vonkje licht,
Niemand kan begrijpen,
Hoe groot de verlatenheid is,
Hoe hevig de angst
Daar onder in die put.

~

Heer Jezus

Heer Jezus, Heiland
Goede meester,
Vanaf mijn kinderjaren

Heb ik U liefgehad
En nu ik ouder word
Kan ik maar niet begrijpen
Dat ik na al die tijd
Zo weinig op U lijk.
Het beeld dat ik als kind
Reeds van U had
Is door de jaren
Met mij meegegroeid,
Maar ik, die met U mee moest gaan,
Ben nog zo klein als toen.

~

Bidden

Is dat ook niet
Een beetje wegwaaien
Op je gedachten
Ver weg
Tot waar je niet kunt zijn?

Je ogen sluiten
Is dat ook niet
Trachten méér te zien
Dan met je open ogen
Kijken kunt?

Je handen vouwen
Is dat ook niet
Opstaan tot
Grotere activiteit
Dan je met je handen
Aan kunt?

~

Als het waar is.....

Als het waar is,

Dat de liefde alle dingen bedekt,
Lankmoedig is een goedertieren,
Dat ze niet afgunstig is of opgeblazen,
Dat ze niemands gevoel kwetst,
En het kwade niet toerekent,
Dat ze zichzelf niet zoekt
En niet verbitterd wordt,

Is dan al ons gepraat en gepreek,
Al ons georganiseer en vergaderen,
Wel meer dan wat
Cimbaalgerinkel
En kopergeschal?

Er is een Lam dat bloedt.
Het bloedt uit duizend wonden.
Wij snappen het niet goed,
Maar dat zijn onze zonden.

~

Oudjaar

De laatste trage minuten
van het oude jaar
onderverdeeld in fragmenten
van flitsende seconden
op het televisiescherm;
die laatste onbarmhartige minuten
die een spanning oproepen
die je niet kunt verklaren
terwijl je met een opgeheven glas
wacht op de slagen van de klok
en op de heilwens van elkaar,
die laatste martelende minuten
waarvan je weet dat er niets
bijzonders mee aan de hand is...
wat hebben die laatste minuten
dat ons onzeker maakt,
zodat we blij zijn als het voorbij is?
Zou het niet de onherroepelijkheid

van heel het leven zijn,
zoals die in elke seconde ligt opgesloten
en waarvan deze laatste minuten
zo zwaar zijn doortrokken?

~

Oudjaar

Zoals een arend
het nest van haar jongen opschudt
hen uitstoot
maar met machtige wiekslag
boven het nest vliegt
en beneden over de afgrond zweeft
om als een vliegdekmoederschap
landingsplaats te zijn voor haar jongen
of een valnet voor trapezewerkers,
zó zou Gods trouw zijn
over en onder ons leven.
Daarvoor waren we die avond
in de kerk.
Proficiat in 1981.

~

Nieuwjaar

Er zullen er zijn
die met veel goede moed
en met groot enthousiasme
met een sterk geloof
en grote verwachting
alle zeilen hebben bijgezet,
die met vlag en wimpel
het nieuwe jaar vol hoop
begroeten.

Als straks de wind wegvalt
de zeilen slap en futloos
hangen naast de mast

het schip stuurloos
zinloos voort dobbert,
laten we dan vrienden zijn
die desnoods met de adem van de mond
een heel klein vleugje wind
In hun zeilen blazen,
om hen ook maar één centimeter
dichter te brengen
bij de haven van hun geluk.
Laten we mensen zijn
met een gebed in het hart.

~

Nieuwjaar

Er zullen er zijn
Die het leed en de moeite
Van het oude
Het nieuwe jaar in sleepten,
die hun eenzaamheid
met beide handen
en met inspanning
van alle krachten
over de drempel tilden,
om daarna verbijsterd
in een eindeloze zee
van lege dagen te kijken.

Laten we vrienden zijn,
proberen hun wanhoop
te begrijpen,
mensen van goede wille zijn,
een hand, een voet
een muur om tegen te leunen
een paal om tegen te praten.
Laten we er heel gewoon ZIJN!

~

Nieuwjaar

Er zullen er zijn
en misschien wel heel veel
die niets meer verwachten,
die er niks meer in zien,
die zich gewoon laten meezeulen
door de tijd,
over zich laten komen wat wil,
die hebben afgeleerd
zich te verwonderen
of te ergeren.

Laten we vrienden zijn
voor die er niet om vragen
door weinig te zeggen
veel te begrijpen,
door altijd beschikbaar te zijn,
niet eeuwig "in gesprek",
geen altijd volle agenda,
maar trachten altijd
tijd te maken voor elk ander,
om zo elkaar misschien
een beetje te mogen helpen.
Wat kunnen mensen meer?

~

Hij verdraagt het niet

Hij verdraagt het niet juist niet
Hij kan het niet verdragen
Hij protesteert er tegen
Hij lijdt eraan
Hij geselt de ongerechtigheid de tempel uit
en met zijn "wee u" de huichelaars.
Hij draagt het ook niet
Het is Hem ondragelijk
Hij kan het niet
Hij bezwijkt eraan
Het vermoordt Hem.
Maar Hij draagt het weg

Dan is het nergens
Dan is het overwonnen
Dan is het weg
Dan kan er weer gerechtigheid zijn
Wereld in harmonie
Mensen naar Gods model.
Lam Gods,
Geen lief speelgoed lammetje
Maar een ram
Met een bel om
De belhamel
Die voor de kudde uitgaat.
Koploper
Voorvechter
Die de koers bepaalt
Voor wie volgen.

En zij
Die de gerechtigheid beminnen
Als het hoogste goed
Zij zullen het niet verdragen
Als iemand onrecht doet
Zij zullen niet zwijgen
Maar schreeuwen
Van verontwaardiging
Ze kunnen het niet verdragen
Zij gaan eraan kapot.
Maar hoewel zij het niet kunnen dragen
(hun schouders zijn te smal)
Zij zullen
Volgend hun Meester
Een stuk onrecht wegdragen
Opdat het niet meer zij.

Dan zal een klein stukje wereld
Weer Koninkrijk Gods kunnen zijn
Mensen zullen zacht zijn
Als de morgenzon

En de bloemen zullen bloeien

En de kinderen zullen stoeien
En de wind ruist in de bomen
Van het welbehagen Gods.

~

Klein Pasen

Ondergaande zon,
Oranje rode lampion,
Wegzakkend in een nevel
Tot bloedrood;
Groot, veel groter
Dan toen je vanmiddag
Zo fel stond te schijnen
Zacht en veel vriendelijker
Dan toen je op het hoogtepunt stond.

Ondergaande zon,
Klein stukje gouden geluk.
Waar ga je naar toe
Als je straks verdwijnt?
Doe de groeten aan God
En bedank hem heel hartelijk
Voor deze mooie dag;
En als je morgenochtend
Weer komt zon
Opgaande zon
Breng ons dan de groeten mee
Van God,
En de belofte
Voor een nieuwe dag.

~

Genesis 1

Hij schiep de dieren naar hun aard:
De vissen met hun vinnen
Om te zwemmen in het water.
De vogels met hun vleugels

Om te vliegen in de lucht.
De eigen aard van ieder dier
is de vrijheid waarin het mag leven,
Maar tevens zijn begrenzing

De mens echter gaat zijn
eigenaardigheden ver te boven.
Hij gaat recht op
Met beide benen op de grond.
Maar... hij kan ook zwemmen
Kan ook vliegen, met de techniek.
Vliegt hij de hele wereld rond,
Vliegt hij aan de eigen
bestemming ver voorbij.

Hij heeft nu de 'formule gevonden
Waarmee de schepping terug
Gedraaid kan worden,
Tot het "woest en ledig"
Van voor "Den Beginne"
Dat zou de grootste belediging
Voor de Schepper zijn,
Die hem schiep
Naar Zijn beeld en Zijn gelijkenis
Maar....., we zijn intussen
Snel op weg naar het jaar NUL.
We zijn gewaarschuwd.

Bij elke scheppingsdag zag God, dat het goed was,
TOF bij de schepping van de mens (zeer goed): 2x TOF.
Dus, dat we TOFFE jongens zijn.

~

Hoestende broeder

Hoestende broeder in de kerk
op zondagmorgen jongstleden,
waarom ben je toch gegaan,
ben je niet thuis gebleven?

Was de roep van de kerkklok
te sterk voor jouw trommelvliezen
om te kunnen weerstaan,
ben je daarom gegaan?

Je had toch een eerlijk excuus
toen je vrouw zei: "Jij blaft als een hond;
en je dochter: "Zo kun je niet gaan",
toch ben je gegaan.

Heb je soms zes dagen moeten wachten
om met de gemeente
naar des Heren huis te gaan,
heb je 't daarom gedaan?

En toen je halverwege de dienst
de kriebel in je keel
niet meer kon onderdrukken
alle pepermint ten spijt
en een donderende hoestbui
waarin je haast stikte
en waarin ik niets hoorde
waarom ben je toen niet opgestaan
en de kerk uitgegaan?

Heb jij misschien die zondagmorgen
op een wonder gewacht,
op een klein wondertje maar,
op een woord dat op kousenvoeten
de kerk zou binnenlopen om jou aan te raken
en gelukkig te maken?

Toen de gemeente haar loflied zong
op de trouw van God
heb jij dapper meegedaan
je wist toch dat het niet zou gaan,
toch heb je het gedaan.

Hoestende broeder
voor mij in de kerk
op zondagmorgen jongsleden,

ik ken jou motieven niet
en hoef die ook niet te weten,

maar wat ik jou vragen mag:
kom aanstaande zondag weer
met of zonder hoest,
met of zonder pepermunt,
maar kom!

(van een mede-hoestende broeder in de heer)

~

Het geheim

Iedere keer loopt ze langs de markt
Stevig gearmd met haar vriendin,
Met in haar andere arm de tas,
En in die tas, heel onderin
Daar zit haar beursje met de "'Briefjes",

En om dat beursje zit een zakdoek,
En om die zakdoek zit nog een,
En daarom heen zit nog een zakdoek,:
En op elke zakdoek zijn twee knopen
Om de "Briefjes" in het beursje
Heel zorgvuldig te bewaren.

Als zij iets koopt op de markt
Moet de koopman heel lang wachten
Tot alle zakdoeken zijn ontknoopt,
En heel omzichtig wordt betaald.

Waarom doet die vrouw zo moeilijk?
Niemand snapt daar ooit iets van.
Laatst heeft zij mij toegefluisterd
Dat zij voor haar uitzet spaart.
Zij heeft nu al een poppenwagen.
Daar moet nog een baby in
"Want dat vind ik toch zo leuk."

Wat zij mij in vriendschap toevertrouwde,
Is eigenlijk een diep geheim
Dat ik niet mag doorvertellen.
Maar.....
Als U haar soms mocht ontmoeten
Met haar beursje en haar zakdoek, enz.
Zeg dan niet: "Doe niet zo moeilijk"
Wees lief voor haar
U kent nu haar geheim.

~

De man met het ene talent

Math. 25: 14-30

De man die zijn éne talent
begroef in de aarde.
Wat had hij voor kwaad gedaan?

Hij zou toch het geleende geld
volledig terug schenken
als Zijn Heer kwam.

Hij was erg voorzichtig, dat wel;
met andermans goed
gaat men dubbel voorzichtig om.

Hij ging niet in de handel,
dat was te riskant.
Als hij pech had, zou hij alles verliezen,
stond hij met lege handen
voor Zijn Heer.

De bank, dat was veiliger,
gaf nog rente bovendien
Maar als de bank eens "sprong"
of de directeur fraude pleegde?

Nee een gat in de grond
en het geld in een zweetdoek.

Rustig wachten tot de Heer komt
en dan zeggen:
"Alstublieft, wij zijn kiet".

Maar zo kun je niet wachten
op de komst van de Heer.
Met een trek van zelfgenoegen,
met de handen in de schoot.
Alle dingen blauw laten,
ook al zijn zij Zwart als roet.
Het onrecht verbloemen,
geen risico's nemen,
geen kleur bekennen.
Geen gedonder alstublieft.

Als de man met het éne talent
had gewaagd, had gedurfd
en daarbij alles had verloren,
als hij met lege handen zou staan
bij de komst van zijn Heer,
dan zou die gezegd hebben:
"Jij hebt gezwogen en geploeterd,
je uiterste best gedaan.
Ik ben trots op jou goede dienstknecht.
Ga in, in vreugd van je heer

~

De profeet profeteert

Profeteren is anders
dan profiteren.
Iemand die profiteert
is een profiteur
Hij wil hebben en houden
De profeet is altijd alleen:
Hij sluit zijn ogen
voor aanzien en macht

Jesaja profeteert.
Hij mediteert

hij fantaseert
Hij ziet vol hoop
en verlangen
naar de Messias uit,
die éénmaal zal zijn.
Hoe zal de Verlosser zijn?
en hopen en tastend
beschrijft hij voorzichtig
nauwkeurig en boeiend
een raak signalement:
"Niet de macht van de sterkste
de heersers der aarde
de tirannen van toen en van nu"
En ach, wanneer was het anders?
Ze prediken vrede,
maar zaaien geweld,
Ze knippen met de vingers
een leger rukt uit ze klakken met de tong
er vallen koppen overal
ze knipperen met de wenkbrauwen
verzet wordt neer geknuppeld
ze verlaten het strijdperk
als overwinnaars,
de doden en gewonden achterlatend.
Ze lopen in hermelijn
en zitten op heerlijke tronen
De klachten en kreten
der verslagenen
worden verdreven door de muziek
van hun militaire kapel.

~

Jesaja 42 : 3

Jesaja sluit de ogen:
zo zal de Messias niet zijn.
Maar het gekrookte riet
zal Hij niet verbreken
en de rokende vlaswiek
zal Hij niet uitblussen!

Hij opent zijn ogen:
heeft hij gedroomd?
Was dit enkel een protest
tegen de machthebbers
die zijn volk vernederden
die de mens ten diepste beledigen
was dit de uiterste
consequentie van zijn verzet?
Of heeft hij met gesloten ogen
dwars door de eeuwen heen geprikt
en zag hij de mens,
van God gezonden,
die 't liefste is
van wat ik ken?

~

Kerstvrees

De beeldbuis barst van bloed en tranen,
van oorlog honger en geweld,
van voortgejaagde vluchtelingen,
van martelingen en ontering;
en wij gaan rustig verder
de kerstboom te versieren,
onze liederen te repeteren
en kerstinkopen te doen.

Kan dit eigenlijk nog wel?

Verschuilen wij onszelf misschien
achter ons opgetuigde kerstboompie
voor de bittere realiteit?
Proberen wij de kreet der stervenden
te overstemmen met ons engelenkoor?
Zijn wij een prooi van gewenning geworden
Van 't geen ons dagelijks bereikt?
Maken wij het vrede op aarde
niet tot een grote spotternij
en het welbehagen Gods
niet tot een karikatuur?

Kunnen we zo wel verder,
of zullen we met Kerst niet juist
de grootste soberheid betrachten
en behoedzaam de gordijnen sluiten?

~

Hemelvaart

Och, als we aan de zwaartekracht
Der aarde konden ontkomen
En door de dampkring van onze
Gewichtigdoenerij konden heen breken,
Wij zouden op vleugels des Geestes
Hemelwaarts vliegen

~

Winter

De zaden van de bloemen
die rusten in de grond.
De strenge hand der winter
die heeft hen ingepakt.
De sneeuw is als een deken
over hen uitgespreid.

Daar liggen zij te wachten
totdat de voorjaarszon
hen met zijn milde stralen
doet opstaan uit de as
en met twee tere blaadjes
begroeten zij het nieuw seizoen.

't Begin was wel wat moeilijk
de nachten nog zo koud
maar als het zomert buiten
dan zijn ze weer present.
De goudsbloem en het
duizendschoon

zij strijden om de prijs.

De kleine madelieven
de trotse gele toorts
lieve vergeetmenietjes
en de forse berenklaauw
zij maken in een wedstrijd
de hele tuin tot een feest.

~

Kerst

Hij werd geboren in een stal
te midden van de dieren
Een ezel droeg hem op de rug
toen Hij Jeruzalem in reed
Dieren hebben Hem gedragen
Mensen hebben Hem gedood.

~

Jaarwisseling

We staan aan de finish
we staan voor de start.
Moge de Almachtige,
de Alfa en de Omega,
begin en einde samenvoegen
tot een schitterend geheel.

~

Droom

Ze zag zichzelf in honderd deeltjes
uitéén gevallen, op de operatietafel
in het ziekenhuis.

Behoedzaam paste de chirurg
de partjes aan elkaar.

Maar er ontbrak één deeltje aan.
"Zo kunt U niet verder leven, mevrouw".
Bij 't wakker worden heeft ze God gedankt
voor het complete leven,
met alweer een nieuwe dag.

~

Prediker

Trapezewerker op de dunne draad des Woords
met de evenwichtsbalk van geloof en rede
behoedzaam balancerend tussen twijfel en overtuiging
als jij soms van je hoge plaats mocht vallen
weet dan wel: je komt in het valnet
van Gods genade terecht.
Volgende Zondag mag je 't weer proberen.

~

Het stil gebaar

Al jaren lang
en iedere zondag
op dezelfde stoel
ging zij devoot ter kerke.

Haar tasje met het boek
de schone zakdoek en de bril
en de onmisbare pepermunt
hing zij aan de knop van de stoel.

Dan vouwde zij deemoedig
de handen samen in haar schoot
tot stil gebed;
ziezo, nu kon de Heer maar komen.

Al jaren lang
wordt nu haar stoel
door anderen bevolkt,
maar het schijnt mij toe

dat met háár
ook de stoel is overleden:
de stoel blijft léég.

~

Vragen rond judas

Vóóordat hij zijn duister plan volvoerde
had hij zijn hand met Hem in de schotel gedoopt,
het laatste Pascha gevierd,
het eerste avondmaal beleefd,
als teken van verbondenheid
met allen die van Jezus zijn.

Toen hij Hem overleverde,
was hij toen niet een schakel, in de rij
van evangelisten en apostelen,
die ons, door hun verhalen en ervaringen
de Heiland overleverden?

Wat is het verschil tussen
Judas' verraad en Petrus' verloochening?
De één deed het voor dertig zilverlingen
de ander deed het gratis.
Of misschien dat Petrus bitter weende,
wachtte tot morgen en hoopte op Pasen,
terwijl Judas zichzelf daartoe de pas afsneed?

Maar, toen Jezus ter helle nederdaalde,
heeft Hij toen niet als eerste
naar Judas gezocht en gezegd:
"Jij bent verdwaald, je hoort bij mij,
kom gauw, Ik maak je vrij"

~

De verloren zoon

En tot zichzelf gekomen zijnde, zeide hij:
Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan.

Luc. 15: 18

Eerst kwam hij tot zichzelf
toen ging hij naar zijn vader toe.
Eerst moest hij zich zelf hervinden,
voor dat zijn vader hem weer vond.
Toen de verlorene zichzelf weervond,
vond hij de weg naar de vader weer om.
Zelfkennis voert tot Gods-kennis
en wie God kent, weet ook wie hij-zelven is.

Wie de kitsch van deze wereld
en de holheid van de tijd,
wie het klatergoud der welvaart
en de-zegen- der techniek,
wie zich om geen mens bekommert
als hij zelf maar leven kan,
wie fortuin nog als het hoogste
van dit tijd' lijk leven ziet,
wie slechts leeft om zelf te leven
en wie doet wat hij maar wil,
heeft zich zelf nog niet hervonden,
zit nog aan de varkenstrog,
is nog niet op weg naar vader,
is nog ver van 't vaderhuis.

~

Het grote misverstand

Hij is van de hemel gegeven
en daalde op aarde terneer,
werd niet door de mensen begrepen,
Ze zonden Hem weldra retour.
Daarom hangt Hij op de Goede vrijdag
tussen hemel en aarde.

Het lijden van Jezus Messias
was meer dan kruis en doornenkroon.
Het was het grote misverstand,

het niet begrepen worden.

Toen zij Hem koning wilden maken,
omdat Hij de broden vermenigvuldigde
week Hij uit hun midden weg.
Hij wilde méér, dan zij vroegen;
Hij bedoelde brood voor het hart.

Toen zij Hem volgden met hun ziekten en kwalen
om genezen te worden door Hem,
sprak Hij tot Zijn jongeren:
laten wij naar een andere plaats gaan
om daar te prediken, het evangelie
van het Koninkrijk Gods.

Toen Hij aan het eind van Zijn leven
aan Zijn leerlingen (Zijn beste vrienden)
Zei: Ben Ik zó lange tijd bij u,
en hebt gij Mij niet gekend?
moet Hij wel erg teleurgesteld
en zeer verdrietig zijn geweest
om zo groot misverstand.

Zij wilden een wonderdokter van Hem.
Hij toonde hen de tekenen des Koninkrijks.
"Zoek eerst het Koninkrijk Gods", zei Hij
en de hele rest krijg je er op toe.

Jezus Messias,
het Gods-beeld met een barst;
die scheur: het grote misverstand.

~

Obadja

1 Kon. 18.

Waar kom jij zo plotseling vandaan, Obadja?
Jij duikt op als een dolfijn
in onbekende wateren,
om evenzo snel te verdwijnen in een zee vergetelheid.

Wat ben jij eigenlijk voor iemand, Obadja?
Jou naam betekent: knecht van God.
Draag jij jouw naam met ere of met schande?

Jij, die vanaf jonkheid
de Heer van Israël van harte diende,
jij eet van de tafel Izébels
met heel haar afgoden-troep.
Jij, die de profeten des Heren voedt,
bent dagelijks de hofmaarschalk
van staats-tiran Achab!

Leid jij een dubbelleven
speel jij een dubbelrol,
ben jij een spion, misschien,
of dien jij soms twee heren,
durf jij geen kleur bekennen,
niet op jou stuk te staan?

Misschien hoor jij niet thuis
In Israëls heldengalerij.
Toch ben je een verzetsheld;
toch heb je het durven bestaan
om in het hol van de leeuw
in dagelijks gevaar voor eigen leven
de vijanden des konings te voeden
in diens eigen achtertuin.

Obadja, ik weet niet precies
hoe ik over jou moet denken.
Maar één ding is voor mij zonneklaar,
jouw houding komt mij zeer bekend voor:
de spanning van de tegenstrijdigheid
is iets dat ik zo goed herken.

Elia was een Godsman, onbetwist,
Een vent uit één stuk,
die wist waar hij staan moest.
En waar hij staan moest, daar was hij.

Om Elia kun je niet heen.
Maar ik, ik kan niet aan hem tippen.
Achab, is de consequente ANTI!
De principiële tegenstander,
de tegenspeler in de zaak van God.
Bij hem voel jij mij ook niet thuis.

Maar met jou Obadja,
heb ik veel meer gemeen.
Ik weet soms ook niet, hoe het moet.
Ik weet soms zelf niet waar ik sta.
Maar ik troost mij aan jou naam,
De Bijbel noemt jou naam nog altijd OBADJA!

~

De rijke minima's

Bij het ouder worden, vallen vele deuren dicht.
De dingen die een lust waren ,worden een last.
De geringste werkjes worden met veel moeite verricht.
Het leven wordt beperkt, begrenst.
De mogelijkheden worden steeds kleiner en dan hoor ik Maria
tegen Jezus zeggen 'de wijn is op'
En Jezus zegt met een knipoog 'ssst. . . 't is nog geen tijd'
Maar dan op het onverwachtst doet Hij de wijnkelder van God open,
en wij ervaren Zijn overvloed.
We zijn blij met het zonlicht, dat ons beschijnt,
We danken voor het warme bed,
de rust van de slaap, voor de leuning van de stoel,
de gedekte tafel, het bosje bloemen, voor de vriendschap,
voor het vogelgezag en nog voor honderd dingen meer.
Het is overvloed, overvloed.
Onze minimum mogelijkheden zwellen aan
tot maximum dankbaarheid.

Vroeger toen we alles hadden, toen we alles konden,
zagen wij dat niet, vonden het heel gewoon,
toen waren we opscheppers,
nu laten we ons inschenken,
laten we ons bedienen door Gods overvloed.

En de kwaliteit is als nimmer tevoren.

De beste wijn voor 't laatst bewaard

~

Kyriëleis

Vóór alles, laat ons bidden voor de nood van deze wereld;
de wereld waarin wij leven,
wat een wereld toch,
wat een oorlog, wat een haat,
wat een honger, wat een dorst,
wat een vuur en storm en aardverschuiving,
wereld van chaos en ondergang.
Heel de wereld huilt.
Heel de wereld beeft,
een wereld die sterft,
een wereld op een kerkhof
En toch, Uw wereld, God,
En toch, onze wereld, Heer.
Daarom trachten wij,
in ons gebed, deze wereld op te tillen,
tot U omhoog, en samen roepen wij:
Heer, ontferm U,
Christus, ontferm U,
Heer, ontferm U
Kyriëleis

~

Pen en papier

Zijn mijn strijkstok en viool
om mijn vreugde te bezingen
en mijn leed te bewenen.

Mijn vriend en mijn vijand
mijn lust en mijn last
om mee te vechten en mee te vrijen.
Om tot onvermoede hoogten
boven mijzelf uit te stijgen
om in onmetelijke diepten

van vertwijfeling te verzuchten.

~

Leven

Mat. 10:39

Wie zijn leven zal willen behouden,
die zal het verliezen.

Wie zijn leven zal willen verliezen,
die zal het behouden.

Wie zijn leven wil behouden,
voor zich zelf houden,
in eigen hand houden,
hebben en houden
met beide handen vasthouden,
die zal het door de vingers glippen;
die is al levend, dood

Wie zijn leven wil verliezen,
uit handen geven,
weggeven aan God,
van Wie hij het ontving,
die heeft de dood al achter zich,
en het leven voor zich;
al was het ook zijn laatste uur.

~

Toneel des levens

Er staan prachtige coulissen rond het toneel
waarop wij het spel des levens spelen:
Aartsvaders, Profeten, Apostelen, dichters en denkers.
Soms als wij de tekst kwijt zijn
en uit onze rol dreigen te vallen,
komt de Messias (het vlees geworden Woord)
ons de tekst influisteren
en spelen wij weer verder
totdat het doek valt en dan....
Hij, Die getrouw is, Hij zal het maken.

~

Gedachten

Mat. 22:14

Velen zijn geroepen.

Maar weinigen uitverkoren.

anders gezegd:

Allen zijn uitverkoren

maar weinigen hebben de roepstem verstaan.

~

Gedachten

Gods Voorzienigheid.

Wil zeggen:

Dat we in Godsnaam

voorzieningen moeten treffen.

~

Emmaüs

Hoewel Hij dichtbij was

vlak naast hen liep

bleef Hij een vreemde

herkenden zij Hem niet

Hoewel zij kwamen van Jeruzalem

alwaar het open graf was

reisden zij naar Emmaüs

het duister tegemoet

Hoewel Hij hun de Schrift verklaarde

en van Zijn lijden sprak

wisten zij niet wie Hij was

hoewel hun harten brandden

Betraande ogen zien maar slecht

gebogen gestalten neigen naar 't graf

Maar Pasen is herkenning
Opstanding is geheimenis

Niet wat gebeurd was
heeft hen op doen staan
Slechts de herkenning van hun Meester
Die hen voor wou gaan

En toen zij Hem herkenden
bij 't breken van het brood
stonden zij op van tafel
en gingen snel op weg

~

Uitstapje
1 Cor. 12:2-4

In schone dromen
mochten we wonen
in tuinen van geluk.
We roken de geur van de sering,
goud regende van de bomen
in schone dromen.

In boze dromen
liepen alle straten dood,
vielen alle deuren dicht,
woonden we achter hoge muren
met gesloten vensters.
We mochten verrukt ontwaken.
We lagen in ons veilig bed
en voelden ons gered.

~

Naam
Gen. 32:28

De naam ons gegeven
moeten wijzelf inhoud geven.
opdat niemand onze naam noeme

met ontzetting en afschuw,
maar met groot respect,
liefde en vriendschap

De naam ons gegeven
moeten wijzelf inhoud geven,
door de daden van het leven.

~

Mensen hebben mensen nodig

Mensen
om elkaar te herkennen,
om elkaar te erkennen,
om elkaar te kennen.

Mensen
om elkaar te groeten,
om elkaar te ontmoeten,
mensen die elkaar moeten.

Mensen die "dag" zeggen,
mensen die "hoi" zeggen,
mensen die "hallo" roepen.

Mensen die knikken,
mensen die wuiven,
mensen die lachen tegen elkaar.

Mensen hebben mensen nodig.
Daarom wuif en groet
naar alle kanten;
want wie mensen groet
groet God.
Grüß Gott!

~

God schept de dag

(Gen. 1)

Eerst was het nacht,
duisternis, overal
aarde in donkerheid.

Toen was er licht,
een klein schemer licht.
Allengs won het licht
en werd alle ding
aan het licht gebracht.
Uit het duister der aarde
steeg een dikke mist op
als teken van leven
uit de dood van de nacht.
De haan rekt zijn hals
en kraait de wereld wakker
vogels zingen, honden blaffen.
De zon verschijnt aan de horizon
als een schaterlach Gods
over heel de schepping.

En God zag dat het goed was,
ja, zeer goed.

~

Palm-Pasen

Zie uw koning komt tot u. Hij is rechtvaardig en zegevierend,
nederig en rijdende op een ezel, op een ezelhengst, een ezelinnenjong.
Zach. 9:9

Op een ezel
en wat voor één?
Het moet nog een ezel worden.
Het is het veulen van een ezelin
waarop nog niemand ooit gezeten heeft.
Een onbeleerd, een ongedresseerd beest dus.
En dat in de smalle straten van Jeruzalem,
met zoveel mensen, die Hosanna roepen,

met palmtakken wuiven en hun kleren
als een bonte loper uitspreiden op de weg.
Dat beest moet van louter gekkigheid
wel finaal op hol slaan!
Maar... dat gebeurt niet.
Het gaat goed, volgens de Schrift.

Zou het ezeltje geweten hebben
wie hij op zijn rug vervoerde?
Zou hij voorvoeld hebben
de lichte majesteit van zijn berijder?

Soms zijn dieren
verstandiger dan mensen,
soms zijn mensen dommer dan ezels
want de mensen van toen en van nu
hebben niet geweten,
hebben niet voorvoeld
dat Hij die op de ezel reed,
de Koning van Pasen is.

~

Het beloofde land

Gen. 12:1

Niet het hebben
maar het zijn.
Niet wat is
maar wat komt.
Niet het bezit
maar de verwachting.
Niemand kan van zijn bezit leven;
't is altijd inclusief de dood.
Niet de berekening
maar de hoop.
Niet het land
van hier en nu
maar het land van belofte.
Want het land van belofte
kan niemand bezitten.

Zodra men het in bezit neemt,
is het bezet gebied,
en geen land van belofte meer.

~

Hemelvaart en Pinksteren

Heer Jezus, dat U ten hemel bent gevaren,
terug naar God, uw Vader,
vanwaar U bent gekomen
(nadat Ge uw aardse missie zo vorstelijk had volbracht)
dat zij U van harte gegund, hoor,
met al die glorie des hemels er bij;
maar weet U, de hemel is zo hoog en zo ver
en de aarde zo leeg zonder U.
Ik kom U niet meer tegen in mijn straat
en - nooit weer - duurt zo lang.

Je kunt mij opbellen in jouw gebed.
Mijn domein is groter dan jouw straat,
is onbeperkt geworden.
Je kunt nu overal en altijd
met mij in contact komen.
Bel maar vaak. Ik zal er zijn.

~

Wat is waarheid?

Joh. 18:38

Iets hoeft niet letterlijk waar te zijn,
om toch waarachtig waar te zijn
en iets dat feitelijk waar is,
kan toch wel onwaarachtig zijn.

Wat waar gebeurd is, is éénmalig,
vandaag actueel, morgen verleden tijd,
overmorgen vergetelheid,
maar de waarheid Gods is van alle tijden
tot in eeuwigheid.

Bijbelse waarheid is méér dan éénmalig,
maar is een gebeuren
dat elke dag geschieden kan.

~

Woord van God

Het water loopt waar het 't laagst is,
de wind waait waarheen hij wil,
het Woord van God gaat ook zijn eigen weg.
Soms komt het als een zegening,
als een streling van een moeder,
de veilige beslotenheid van een vader
die over je waakt
Misschien komt het als een uitgestoken hand,
een arm vol tederheid om je heen.
Het kan op duizenderlei manieren.
En soms doet het je helemaal niks.
Maar dan nog: bewaar het als een kostbaar kleinood,
want er komt een tijd, vroeg of laat, er komt een tijd,
dat je allebei je armen er naar uitstrekt;
dat je het kruipend wilt omarmen.
Het zal dierbare herinneringen oproepen,
het zal zijn als de eerste merelzang op een vroege lentedag,
het zal zijn als een haven, waarin je na velerlei omzwervingen
weer eindelijk thuiskomt, of misschien ook wel heel gewoon,
als een mens die vriendelijk voor je is.
Maar hoe dan ook, het zal er zijn!

~

De zegen

Ik laat U niet los tenzij Gij mij zegent
Gen. 32:26

Als alle schepen achter mij verbrand zijn,
terugkeer niet meer mogelijk is,
als de toekomst dichtgeplakt lijkt
met duisternis en vijandschap,

ontsnapping niet meer mogelijk is,
als mij mijn list en handigheid niet helpt;
wanneer ik op mijzelf terug val,
als iedereen mij vallen laat
als een baksteen in de oceaan,
en ik met ingehouden adem
de laatste doffe plons verwacht,
als alle, alle lichten doven,
dan zal ik mij met elke vezel
die mij nog bindt aan dit bestaan,
vastklampen aan de Onzienlijke
(als laatste vonk in duistere nacht)
totdat Hij mij zegent;
opdat ik als een gezegende onderga,
opdat ik als een gezegende op sta,
zodat de zegen vleugels krijgt
wereldwijd.

~

Gedicht

Wat is een gedicht
en wie is een dichter?
Iedereen is een dichter,
want gedichten zijn gedachten.
Alleen de dichter schrijft zijn gedachten op
en geeft ze de vrije loop
in de heimelijke hoop,
dat ergens, iemand zal zeggen
"kijk dat is nu wat ik bedoel,
ik had het zelf kunnen schrijven".

Een gedicht is dus:
je eigen gedachten herkennen
in de woorden van een ander.

~

Trilogie

Zingen is: Bidden op muziek

Bidden is: Brieven naar de hemel schrijven (portvrij)

Preken is: Het hoogste woord voeren.

~

Bijbel

Joh. 21:4

Bron van inspiratie

en creativiteit.

Bron van theologisch geheibel

en dogmatisch gekissebis.

Boek, waar binnen en buiten

de kerk verschillend over gedacht wordt;

maar hoe dan ook,

een ieder moet maar roeien

met de eigen riemen in het grote vaarwater

der Heilige Schrift;

maar als we elkaar voorbijvaren

laten we elkaar vriendelijk groeten,

om tenminste iets van de Bijbelse boodschap

waar te maken.

~

Het leven gaat door

Het leven gaat door

Gaat gewoon door

alsof er niets was gebeurd.

Eens komt er een dag

dat het niet doorgaat,

dat het ten einde is

en dan draait de wereld weer door

alsof er niets was gebeurd.

De bus stopt gewoontegetrouw

op tijd bij de halte

de SRV-wagen staat gewoon
op de zelfde tijd in de straat
de krant ligt in de bus
we zetten thee
we drinken koffie
en moeten warempel weer eten
alsof er niets was gebeurd.

De wereld gaat gewoon verder.
Alleen ónze wereld viel in elkaar.
Maar de kleine dingen van alle dag
willen ons meetrekken
het leven weer in.

Veel sterkte gewenst.

~

Kerkvolk

Er zijn veel mensen
die iedere zondag "kerken"
Gewoon omdat het zondag is.
Een zondag zonder kerkgang
is zo kaal niet waar? Zo doende.

Anderen kerken uit gemeenschapszin
mensen ontmoeten, mensen begroeten
een praatje in de kerkbank
Hoe gaat het ermee?
Deze of gene niet gezien
Zou die ziek zijn?

Sommigen komen voor de muziek
het orgel of de piano.
Zoals een heel mooi versje zingt
ik ben niet Hervormd, o Heer
niet katholiek, ik kom alleen
maar, Heer, voor de muziek.

Dan zijn er nog die komen

zuiver om te zingen.
Want zeg nu zelf
waar wordt nu nog gezongen
anders dan in de kerk?
Of op het voetbalveld, misschien?

Er zijn er echter ook
die komen voor de hele dienst
die luisteren gretig naar Het Woord,
zij laten zich gezeggen en vertroosten
en gaan bemoedigd weer huns weegs.

Dan zijn er nog de criticasters
die nooit tevreden zijn.
Die meer verwachten dan er is,
ze zoeken hier, ze zoeken daar
en kunnen 't nergens vinden,
maar komen telkens weer terug
ze kunnen er niet zonder.

Voorwaar, een bonte mengeling, dat kerkvolk.

~

Open deur

Mat. 7:8

Wie zoekt, die vindt.
Wie klopt, wordt opengedaan.
Wie bidt, ontvangt.

Wie zoekt, die vindt.
Wie niet zoekt,
heeft blijkbaar niets verloren,
zoekt niet, vindt niks.

Wie klopt, wordt opengedaan,
die verlangt toegang.
Wie geen toegang wenst
blijft buiten staan.

Wie bidt, ontvangt,
want de verhoring
van het gebed is Het Gebed;
want wie bidt is gered.

~

Begrafenis

Ter begrafenis gaan
is meer dan de laatste eer bewijzen,
het is met iemand gaan ten einde toe.

Ik kwam te laat voor de begrafenis
Mijn overleden vriend was reeds begraven,
Maar het gevoel dat mij bekreep
Was als van iemand die zijn vriend verried

Ik had geen rouwkaart ontvangen,
Dus niemand had mij gemist,
Voor hij niet, om wie dit alles ging,
En toch had ik een schuldgevoel.

Toen ben ik alleen naar het kerkhof gegaan
En heb daar in de regen bij zijn graf gestaan,
Mijn hoed gelicht, zijn naam genoemd,
En een gebed gepleveld.

Sindsdien weet ik dat een begrafenis meer is
Dan een plechtige plichtpleging,
Meer dan iemand de laatste eer bewijzen,
Het is met iemand gaan ten einde toe.

~

Advent

Ik zou wel een kaars willen
zo hoog als de toren
om heel de wereld
te verlichten.

Ik zou wel een boom willen
tot aan de hemel
met groen van honderd wouden
en versierd met duizend goede geesten.

Ik zou wel een wereld willen
Fonkelnieuw, bedekt met verse sneeuw
En vol zonneschijn
Die met ingehouden adem
Op het wonder wacht

~

Goede reis

Reis met God
Dan reis je safe.
Soms eerste klas
Soms in een volgepakte
Goederenwagon
Maar hoe dan ook
Hij brengt je thuis.

~

Gerechtigheid

De beeldbuis barst bijna, van de roep
om sociale gerechtigheid.
Maar niet die van de Messias.

Ieder staat met een eigen bord
voor de eigen kop,
namens de eigen club,
de eigen partij,
de eigen bond,
de eigen kerk,
de eigen kliek,
voor het pure kale eigenbelang.

De Messias echter

bepleit het recht van de ander,
opdat anderen tot hun recht komen;
zo brengt Hij allen terecht.

~

Boven de materie uit

Stof tot stof en as tot as
zo is het ons voorzegd,
maar in de korte spanne tijds
die ons werd toegemeten,
werd ons het leven aangezegd,
dat stof en as ver overtreft.

~

De dood voorbij

Toen Christus op Goede Vrijdag riep:
"Vader, in Uw handen beveel ik mijn geest",
gaf Hij Zijn leven uit handen
in handen van God, Die het leven schonk".

Toen even later de dood kwam,
stond die met lege handen.
Jezus had zijn leven weggegeven,
dus had de dood niets meer te zoeken.

Reeds in Zijn leven
had Jezus de dood al achter zich.
Vóóordat Hij stierf
was Hij al opgestaan.

En allen die in Christus zijn
en hun leven uit handen gaven, aan God
zijn het laatste station reeds gepasseerd,
de dood voorbij.

~

Kerst

Wij hebben U te ver gezocht,
Gij kwaamt ons zeer nabij.

Wij hebben U te hoog gedacht,
Gij daalde tot ons neer.

Wij hebben U te groot verwacht,
Gij zijt gekomen als een kind.

Maar daarom zijt Gij ons zo lief.

~

Troost

Is er een weerzien na de dood?
Zullen we elkaar herkennen?

Daar is niemand die het weet,
maar ik geloof, dat jij bij God bent
en dus in goede Handen.

Als ik mijn handen vouw tot een gebed,
dan maak ik een brug naar de hemel.
Als ik mijn ogen sluit, mijn hart verhef tot God
dan zijn we bijeen.

Niet dat we elkaar kunnen zien,
niet dat we praten samen
maar ik zal vragen aan Hem,
Die ons kent,
of Hij de groeten wil doen aan jou,
en alle dierbaren.

~

Credo

Ik ben een Jezus-fan

Van jongs af aan
Dat mag een ieder weten.
Als ik Jezus zeg
Denk ik aan God.
Zeg ik God
Denk ik aan Jezus.
Hij is voor mij
Het vleesgeworden Woord.
Hij is voor mij
Gods handen en voeten
Op aarde.
Hij is mijn helper
Mijn redder
En verlosser.
Maar.....
Ik mag mij niet laten drijven
Op de reddingsboei
Van Zijn genade:
Hij wil mij zwemmen leren
Om te overleven.

~

Volle maan

Er zijn vele wegen om de berg te beklimmen
maar boven zien allen dezelfde maan
Japans spreekwoord

Laat derhalve niemand denken
dat vanuit het eigen standpunt
de maan mooier zou zijn
dan vanuit een anders zienswijze

Maar omdat de maan slechts
de weerschijn van het zonlicht is,
zo is voor alle Christenen
Jezus de volle maan.

~

Weg aller wegen

Die over het water liep,
ging waar geen weg was,
en zo zijn doel bereikte,
gaat met ons onbegaande paden,
wijst wegen in de wildernis
en doet ons zo het doel bereiken.

~

Mijmering

Alles wat door een mens heengaat
aan gedachten en gedichten
alles wat door een menselijk brein vliegt
aan beelden en verbeelding
zoals een beek, altijd maar door,
waar blijft dat, éénmaal
waar loopt dat in uit?
In een zee van vergetelheid
of in een oceaan der eeuwigheid,
waarin al de geheimenissen
des levens worden bewaard?

~

Liefde

Als de vlag halfstok hangt
omdat de liefde is overleden
als de regen schreit,
de wind huilt,
als het niet meer te leven is
vanwege de vinnige vrieskou....

Als de liefde niet wordt uitgestrooid
als zaad in de akker des levens,
dan zal het verdrogen.
Alleen als het royaal uitgezaaid wordt
zal het zich vermenigvuldigen, dertig-, zestig-, honderdvoudig.

Liefde, die niet delen kan,
enkel op zichzelf gericht
is als stilstaand water
dat al weldra stinken gaat.
Liefde, die zich mededeelt
over alle mensen
is gelijk aan stromend water
in een snelle vliet
waarin vlugge vissen zwemmen
tussen waterplanten in.

Wie liefde voor zichzelf bewaart
en niet met anderen wil delen
zal de liefde zien verkwijnen
als een uitgebrande kaars.
Daarom, God van alle leven,
doe de liefde als ballonnen
stijgen uit der mensen harten
de hemel tegemoet.
Want alleen in die ruimte
kan het zich ontplooien
en gelukkig zijn.

~

Kerkdienst

Jij zat vlak voor mij in de kerk
toen op die zondagmorgen
en tijdens de gemeentezang
draaide jij je vrijmoedig om
en zag jij hoe wij zongen.
Jouw mond ging open, maar er kwam
geen werkelijk geluid
Jij keek met ogen, die niets zagen,
die waren veel te hoog gericht.

En toen het koor ging zingen
toen ben jij met hen opgestaan.

Zo met het liedboek in de hand
heb jij toen met hen meegedaan.
Maar toen jij halverwege
ontmoedigd neerzeeg op de bank
het liedboek dicht, jouw hoofd geknakt,
toen heb ik bij mij zelf gedacht
Hoe lang moet jij nog wachten
tot één maal op de Jongste Dag
jouw lied de hemel vult.
En zonder liedboek in de hand;
want alle teksten uit het boek,
die zitten in jouw ziel gegrift.

Die zondagmorgen in de kerk
kon mij de preek niet boeien.

~

Hemelvaart-gebed

Heer, Gij Die ten Hemel zijt gevaren,
zie ons op aarde dalen
in duisternis en eenzaamheid.
Gij, Die gezeten zijt ter rechterhand van God, Uw Vader,
laat ons niet links van U liggen
op deze bloed doordrenkte wereld.
Gij, Die de heerlijkheid des hemels deelt
met God en de heilige engelen,
breng ons toch Uw heerlijkheid nabij;
Uw hemel binnen handbereik.
Gij, Die de Trooster beloofd hebt
aan allen, die U liefhebben,
wij kunnen niet buiten U;
daarom bidden wij:
kom haastig Heer!

~

Licht

Als alle schepen achter mij verbrand zijn

en aan de kim geen enkele kust,
als alle wegen afgesloten,
de toekomst geblokkeerd zal zijn,
als alle lichten zijn verduisterd,
geen zon, geen maan, geen kleine ster,
als alle illusies zijn vervlogen
en nergens meer een schijn van hoop,
och, laat er ergens toch een kust zijn,
een schouder, troost, een woord, begrip.
Och, laat er toch een vonkje licht zijn,
een hart vol toegenegenheid.
Och, laat het licht zijn in de avond,
omdat ik 't laatste duister vrees.

~

De os en de ezel

De os en de ezel,
Die komen in heel het Kerstevangelie niet voor,
Maar ze zullen in geen enkele Kerststal ontbreken.
De os en de ezel, waar komt dat domme stel toch vandaan?

De os en de ezel,
Waar anders dan in een stal horen zij thuis?
Zij wonen niet in een huis,
Zij slapen niet in een bed.
Zij slapen in stro en wonen in een stal.

Maar een pasgeboren baby, die hoort niet in een stal.
Die hoort in een goed beschermd huis,
Of word met zorg verpleegd in een ziekenhuis.
Maar een baby in een kribbe, dat is de wereld omgekeerd.

Als God dan zo eenvoudig bij mensen bij mensen wil wonen,
dat zelfs de os en de ezel zich buigen over de kribbe,
dan mag niemand zich meer buitengesloten voelen,
dan is ieder van harte welkom.

~

Zending

Mat. 25

Eens, als de Zoon des Mensen
zal wederkomen met de wolken des hemels dan zal Hij zeggen:
Komt gij gezegende Mijns Vaders beërf het Koninkrijk

Want:

Ik had honger en dorst
gij voedde en laafde Mij,
Ik was ziek en zat in de gevangenis,
gij hebt Mij bezocht.
Want wat gij aan één
van Mijn minste broederen deed
dat hebt gij aan Mij gedaan.

Daarom:

laat ons waterputten slaan
in de dorpen der armen;
laat ons de hongerigen voeden,
want er zijn nog zoveel van de minste broeders des Heren.

Daarom:

Als allen gegeten en gedronken hebben,
alle zieken bezocht en genezen
en alle kerkers leeg zijn,
dan zullen allen de Naam des Heren prijzen.
wat een dag, o, wat een dag.
Wanneer, ach wanneer?

~

Groei

De mens groeit gaandeweg groter.
Later groeit hij gaandeweg kleiner.
Maar het laatste groeien is het grootst.

~

Abraham

Vader aller gelovigen.

Hoe heeft hij het volgehouden
om op de stem van de Onzienlijke
op weg te gaan naar het Beloofde Land
zonder zichtbaar resultaat?

Want aan het einde van zijn leven
had hij anders niet dan een dodenakker,
gekocht van de zonen Heth's, veel te duur,
om zijn vrouw te begraven
en te wachten op zijn eigen beurt

Zou het niet zijn,
omdat hij al voorttrekkende, een altaar oprichtte
en aldaar de Naam des Heren aanriep?
Of misschien omdat hij met Jahweh overlegde
hoe groot of hoe klein
het aantal rechtvaardigen mocht wezen
om Sodom te behouden?
Of omdat de zwarte vogels van ongeloof en twijfel
die soms langs zijn bed zwierven
om het goede aas van het geloof te verslinden
door de Heer werden weggejaagd met een rookgordijn?

Hoe het ook zij, Abraham had altijd wel wat met God

En allen die met Abraham geloven
zullen al voortgaande, de Naam des Heren aanroepend,
de dag des Heren met vreugde verbeiden
want daar is de Messias reeds verschenen
en het Koninkrijk nabij.

~

Adam waar ben je?

En de Here God riep de mens
tot zich en zeide tot hem:
Waar zijt Gij?

Gen. 3:9

Weet God soms niet waar Adam is?
Als er één is, die weet waar hij is
Zou dat dan de Heer niet zijn?
God heeft hem allang gezien
Daar achter dat doorzichtige heestertje
Zielig mensje met zijn vijgenblad
Die zichzelf tracht te verbergen
Voor het alziend oog des Heren
Die zichzelf afschermt
Voor zijn eigen geweten
Gisteren nog stond deze mens
Koninklijk in het midden der Hof,
Wachtend, tot de Heer, zijn vriend,
Zou komen met de avondwind
Om met God, zijn Meester,
Te spreken over de stand der gewassen
Over de namen der dieren
En over het programma van morgen
Maar de Heer roept Adam
Opdat hij zou antwoorden
De mens is de enige van alle schepselen
Die antwoord verschuldigd is aan de Schepper
God kan met de bloemen niet praten
En met de vissen en de dieren niet
Maar de mens is de enig verantwoordelijke
Van alles wat op aarde leeft
Daarom: Adam waar ben je?
Geef antwoord; kom voor het licht
Kom te voorschijn van achter het kreupelhout
Van al jou doorzichtige argumenten
Wij hadden toch goed afgesproken:
Van al de bomen in de Hof
Mochten jullie vrijelijk eten,
Maar die éne boom, die test - boom
Voor goed en kwaad
Die zou je ontzien

Omdat Ik, jou Heer en God
Jou Schepper en formeerder
Uitmaak wat goed is en kwaad
Adam waar ben je?
Waarom verschuil jij je achter de vrouw
Die ik jou gaf, als hulp tegenover jou?
Waarom ontken je de schuld
En verberg jij je achter valse excuses?
Nu zal de aarde om jou zijn vervloekt
Want erger dan het kwaad
Is de ontkenning ervan
Als niemand de schuld op zich neemt
Zo kan er nimmer genoegdoening zijn

We waren toch goed overeen gekomen
Dat jij namens Mij, de aarde zou beheren?
Jij, als enige, die weet heeft van goed en kwaad
Jij zou toch zorg dragen voor alles
Wat er leeft in deze wereld?
Zie jij dan niet dat de bomen
Hun bladeren laten vallen
Midden in de zomer?
Ruik je niet hoe het water stinkt?
Weet je niet dat mensen hun woning ontvluchten
Vanwege het gif in de grond?
Je weet toch dat dagelijks
Planten en dieren verdwijnen, sterven
Vanwege de verontreiniging
Adam, mens, waar ben je?
Kom te voorschijn van achter je camouflage
van afschuivingargumenten
't Zou de schuld zijn der technologen
De wetenschappers, van kapitalisten,
Van wapenfabrikanten, maar als jij
Mens, Adam, blijft ontkennen
Als niemand het gedaan heeft
Als niemand het gedaan wil hebben
Dan kan er niets tegen gebeuren

En zal de aarde, om jou zijn vervloekt

Adam waar ben je?

~

Gebed

O, Here God Almachtig
de hemelen kunnen U niet bevatten
maak dan de aarde tot Uw domein
De aarde is U veel te klein
laat dan ons hart Uw tempel zijn
Gij Die troont op de lofzangen Israëls
laat de lofzang in Uw Huis nooit verstillen
Die de wolken tot een wagen hebt
en de wind tot Uw vleugelen
kom wonen in het Huis dat naar Uw Naam genoemd is
Laat de ouden weer hun dromen dromen
de jongelingen gezichten zien
Laat toch de Godslamp blijven branden
anders, zo gaan onze lampen uit
Bewaar ons voor de Filistijnen van het geweld
voor de Baäls van het geld
voor het gouden kalf der welvaart
voor de goden dezer eeuw
bewaar ons voor de namaak goden
van een gestroomlijnd christendom
voor de lege plichtsbetrachting
van de holle buitenkant
En als wij afdwalen van Uw Woord
ons afkeren van Uw geboden
dwalen op verboden wegen
roep ons terug, God, om ons bestwil
Wil hemel en aarde bewegen
om deze wereld te redden
De wereld waar Gij Uw Naam hebt onder de mensen
De wereld waar wij op mogen wonen

~

Gods vinger in het spel der natuur

De bloemen bloeien in duizend kleuren en variaties
heel uitdagend
niet uit ijdelheid
maar om de insecten te lokken
op hoop van bevruchting

De bijen en vlinders
zijn voor dag en dauw in de weer
om dit karwei te klaren
Ze doen dit echter niet uit roeping
het gaat hen enkel om de honing

En zo gaat dat bij de planten en de dieren....
en de mensen
En zo houdt de natuur ons allemaal leuk voor de gek
en zo houdt God de wereld in stand....

~

De mens als incident

Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten,
Die mag vernachten in de schaduw des Almachtigen
Ps. 91:1

Is de mens, met miljoenen jaren achter zich
en misschien met evenveel er voor
slechts een incident in de tijd?
Een vonk in de eeuwigheid?
Een zandkorrel in de duinen?
Een speld in een hooiberg?
Wat is de zin?

Uit stof is hij ontstaan
Tot stof is hij veroordeeld

Langzaam komt hij tot bewustzijn
Langzaam verliest hij dat weer
Zoekend, hijgend naar geluk
Dat nooit bevredigd wordt
Gaaf hij terug naar af
Wat is de zin?

Als in de korte spanne tijds
Die hem gegeven is
De mens slechts een glimp
Van de Eeuwigheid ontwaart
Die aan begin en einde staat
En zich aan Hem durft toevertrouwen
Voor tijd en eeuwigheid
Zou dat misschien de zin des levens zijn?

~

Bidden

Als wij onze ogen sluiten
Bekennen we daarmee
Dat wij met gesloten ogen, meer zien,
Dan we met open ogen kunnen kijken.

Als wij onze ogen sluiten
(Sluiten voor de buitenwacht)
Kruipen we diep in ons zelve
Om Gods heerlijkheid te zien.

Als wij onze ogen sluiten
Schuiven we gordijnen dicht
Ontsteken in de binnenkamer
Ons innerlijk licht.

Als wij onze handen vouwen
Doen we dat in de wetenschap,
Dat bij God gevouwen handen
Meer zijn dan gebalde vuisten.

Met gevouwen handen. Willen
Wij onszelf uit handen geven
En ons toevertrouwen
Aan Gods trouwe Vaderhand.

Dientengevolge is bidden
Een zeer riskant bedrijf;
Want met gesloten ogen
Weet je niet, wat om je heen gebeurt,
En met gevouwen handen
Kun je je niet verweren.

~

Bloemen op het kerkhof

Bloemen om de smart te verbloemen,
om het Leed te verbergen, om de sympathie te tonen.
Bloemen, die spreken, als iederéén zwijgt.

~

Protest

Er zijn mensen,
En er zullen
Er altijd zijn,
Die het niet nemen
Diep verontwaardigd zijn,
Die zich beledigd voelen
Hun hart schroeit van verzet;
Tegen het onrecht
Zullen zij het opnemen
Tegen de bestaande orde
Omdat zij geloven
Dat het anders kan
Anders moet
Anders zal zijn
Omdat het Rijk komt.

Mozes, 40 jaar achter de schapen van Jethro
40 jaren en nog eens 40 jaren
in de woestijn
om daarna niets anders
dan een belofte te zien.
Een belofte te zien..... van verre....

En Martin Luther King
Heeft ook niets anders
Gezien dan een droom...
En de beenderen
Van de kleine Gandhi
Werden verbrand
Aan de over van de Ganges.
En zoals de rook wegwoei
Zo is ook zijn as
Uitgestrooid over de rivier
Meer niet.

En Jezus, die stierf aan het kruis!
Er zullen mensen,
En er zullen er altijd zijn,
Die het niet nemen.
Zij zullen oproeien
Tegen de stroom in
Zij zullen vechten
Tegen de bierkaai
Zij kunnen niet anders
Dan vechten op dood en leven
En de grote massa
Zal ook vechten
Op leven en dood
DOOD!

~

Jozef van Arimathéa

Ik heb mijzelf een uitgehouwen graf gemaakt
uit de onmogelijk harde berg van mijn onwil
om mijn leven, dat ik kreeg, éénmaal terug te geven.
Mijn leven lang vecht ik mij dood, in mijn dagelijkse vlucht.
Want ik ben als de dood voor de dood
omdat ik het leven bemin.

Zelfs in de opgang van mijn leven
toen de zon de hoogste stand bereikte
werden mijn stoutste dromen, bitter verstoord
door de dagelijks luidende doodsklokken
En elke nieuwe dag en elke vallende avond
was een schrede dicht bij de dood en bij het graf.

Nu aan de avond van het leven
de schaduw langer wordt, de zon vergrijst in nevel,
heb ik mijn uitgehouwen graf gereed
en uitgeleend aan Hem, Die vóór mij ging
en ópstond uit de dood.
Sindsdien is in mijn graf een helder licht gaan schijnen.
Ik weet als éénmaal ik daar lig.
het hoogstens voor drie dagen is.

~

Woorden

Pas toen de woorden
handen en voeten werden
en regelrecht de Bijbel uitliepen
om met ons op te lopen
pas toen werden de woorden
een gids op de weg
een steun in de rug
een stok in de hand
een lamp voor de voer
en een licht op ons pad

~

Bedrog

Alle bedrog van heel de wereld
(en van heel de kerk)
van hoog tot laag
van klein tot groot
van de drugsbaronnen uit Colombia
en de frauderende directeuren
en de politieke heren
tot de kleine mensen
die het al zo moeilijk hebben
om naar eer en geweten
hun belastingbiljet ingevuld te krijgen.
Want niemand houdt toch schone handen
Dan alleen de arme
Die niets hoeft in te vullen
Die niets hoeft achter te houden
Omdat hij niets bezit.

Zalig is de arme.
Een koninkrijk voor een duit.

Arme rijke,
Die heel zijn leven de armoede
Van zijn geestelijk faillissement
Tracht weg te camoufleren.

Alle bedrog van heel de wereld
(en van de kerk)
van hoog tot laag
van klein tot groot
heeft één gemeenschappelijke noemer
namelijk: die van het zelfbehoud
het is een vlucht uit de waarheid
Het is een vlucht in de leugen
Om zich buiten schot te houden

Geeft men zich voor een ander uit
Dan men in werkelijkheid is
Draagt met een masker
Om het eigen gezicht te verbergen
Schuilt men achter een muur van zelfbescherming
Als er om de dader wordt gezocht
Maar springt gretig tevoorschijn

Alle bedrog van heel de wereld
(en van heel de kerk)
heeft één gemeenschappelijke vader
namelijk: Adam, die na zijn zonde
de schuld van zich afschoof met de woorden:
“De vrouw, die Gij mij gegeven hebt”.
Hemel en aarde beschuldigt hij
Om zichzelf te verontschuldigen.
Ten diepste bedriegt een mens
Niet alleen God en alle mensen
Maar het meest nog zichzelf.
Want daar houdt het eigen bestaan op
Waar een mens zich uitgeeft voor een ander.
Bedrog is het toppunt van onmenselijkheid.

Alle bedrog van heel de wereld
(en van heel de kerk)
is één gemeenschappelijke ontkenning van schuld
niemand wil het toch gedaan hebben
vredesbesprekingen worden verbroken
menselijke verhoudingen, kerkelijke toenaderingspogingen
gaan stroef en moeilijk omdat ieder gelijk heeft
en niemand ooit mis was.
Niemand wil het gedaan hebben:
Daarom hebben ze Eén gevonden,
Die het gedaan wilde hebben.
Barabbas lieten ze vrij
Hem kruisigden zij.
Door de schuld van allen op Zich te nemen
Heeft Hij de impasse doorbroken

Overwon Hij de dood.

Wij mogen Messiaans leven.

Daarom: laat bedrog je véél te min zijn.

Laat je er niet mee in.

Het Is toch ver beneden jouw waarde.

Verkoop je gezicht niet voor een mombakkes.

Durf jezelf te zijn

Blijf die je bent

Schaam je niet voor je schuld

Niemand komt met schone handen aan de finish

Beter schuld bekennen dan verstoppertje spelen.

Wij mogen Messiaans leven.

Daarom: Probeer een beetje schuld weg te nemen opdat er eindelijk vrede zij.

~

Mens

De mens is niet goed

De mens is niet kwaad

De mens kan kiezen

Tussen goed en kwaad

Zodoende kan hij worden

Wat hij bedoelde te zijn.

~

Welkom

Al is de kuil ook nog zo diep

De hemel is véél hoger

Al is de aarde nog zo zwart

Het licht komt toch van Boven
Al zwerven wij in het leven rond
Gij gunt ons toch een welkom thuis
In het Vaderhuis

~

Bij de lijdenstijd

Mar. 15:21 (Simon van Cyréne)

Ik kwam van mijn akker
op weg naar mijn huis.
Ik ontmoette een optocht
op weg naar het kruis.

Men dwong mij een dwarsbalk
te dragen voor één
die ter dood was veroordeeld.
Dat deed ik dus onder protest.

Want wat heb ik te doen met een man
die zelf het kruis dient te dragen?
Wat heb ik te maken met iemand
die de dood heeft verdiend aan het kruis?

Ik wil naar mijn huis en ik wil naar mijn akker.
Ik wil wijnstokken snoeien
om druiven te oogsten
om daarmee te gaan naar mijn huis

Ik ben een akkerman
Ik volg de seizoenen
van eggen en ploegen
van zaaien en oogsten

Maar nu is mijn ritme voor altijd verstoord
want altijd, komend van mijn akker
op weg naar mijn woning,

ontmoet ik de man op weg naar het kruis.

En altijd blijf ik voelen
de plek op mijn rug
waar zijn kruis mij bezeerde.
Een vreemde, gelukkige pijn

Zo leef ik gedurig
tussen akker en huis
En telkens ontmoet ik
de man en zijn kruis

~

Predikant

Doen wat niet kan
onmogelijke mogelijkheid
het onuitsprekelijke verwoorden
het Hoogste Woord voeren
zonder één bewijs voorhanden.
Woorden zoeken voor God
en telkens weten, het was weer te krap.
Boven jezelf uitgrijpen
om op jezelf teruggeworpen te worden.
Op de kansel, de Karmel te beleven
en met het volk mee te jubelen:
de Heer is God, de Heer is God
en terug gesmeten worden in een diep dal
te zuchten, dood is beter
't is alles voor niets.

~

Pniël

Gen. 32:22-32

Op de rots slaan, en zie water!
Zonder er zelf van te drinken.

Op de berg staan, het beloofde land zien
en niet te kunnen binnen gaan.
Uren wakker liggen, om de spanning voor Zondag,
slapeloze nachten nadien.
Nachtelijke worstelingen aan de Jabbok
om het licht boven Pniël te zien.
Uit overtuiging zeggen: “zend mij”
en met de hand op de mond “wie ben ik?”
God te verwachten in oordeel en gericht,
en huilend wegschuilen achter de profetenmantel.

~

Prediken

Het allermooiste om te doen,
het allerergste om te doen,
omdat het niet kan.

~

Hemel

Als ik hemel zeg,
Dan denk ik heel verheven
Heel hoog boven de sterren
Veel te hoog eigenlijk
Ik kan daar niet bij

Ik zou wel graag een hemel willen
Voor de alledaagse dingen
Wat dichterbij huis
Zo binnen handbereik

Niet om de hemel te verlagen
Tot een menselijk gebeuren
Maar om de hemel te verhogen

Tot een menselijk gebeuren

~

De Pen

De pen is mijn beste vriend
En mijn grootste vijand
Zodoende leef ik in een
Liefde - haat verhouding met mijn pen

Mijn beste vriend
aan wie ik alles toevertrouw
zelfs de dingen die maar moeilijk
over mijn lippen komen

Mijn grote vijand
omdat hij mij voortdurend uitdaagt
omdat hij altijd meer wil
mij nooit met rust laat

En altijd is er meer
dan wat alreeds gezegd was
steeds moet het weer opnieuw verwoord
en telkens is het onvoldaan

Daarom is mijn pen mij
een vriendelijke vijand

~

Identiteit

Ik mag zijn die ik ben
Ik mag niet blijven die ik ben
Ik moet worden
die ik bedoeld was te zijn

~

Mens

Gen. 1:26

God zei: “Laat ons mensen maken”
Wie zijn die Wij?
God en wie nog meer?
God en de mens dacht ik
Want zonder menselijke medewerking
Is het Gods onmogelijk om een mens te maken
Naar Zijn Beeld en Zijn Gelijkenis

Op de lange weg der menswording
Kwam ons de Christus tegen
Met de ogen van Zijn Hemelse Vader
Zijn hart vol erbarmen
Zijn zegenende handen
Was Hij het evenbeeld van God

Stanley Jones heeft eens gezegd:
“Als God is zoals Christus, dan is Hij goed”.
Meer kan Hij niet zijn en met minder kan ik niet toe
Als het hart dat achter dit heelal staat
Gelijk is aan het tedere hart, dat brak aan het kruis
Dan durf ik mijn hart gerust aan Hem toe te vertrouwen

De Japanse zendeling Tojohiko Kagawa bad, tijdens zijn bekering:
“O, God, maak mij als Christus”.
Zijn gebed werd verhoord
Hij was een mens naar Gods Beeld

~

Excuus

Mijn speelruimte is te klein
Mijn woordkeus erg begrenst
Als ik speel met woorden

Heb ik geen ruimte
Om mijn beelden te verwoorden

Ik moet met een pikhouweel
Mijn beelden houwen
Uit een ruwe berg
Daarom zal het ruw zijn
Zonder vorm, zonder model
Banaal en foei lelijk

Ik moet roeien met de riemen
Die ik heb
Maar ze zijn veel te kort
Ze scheppen haast een water
Zo kom ik niet vooruit

Ik schiet met een katapult
Voor een geweer heb ik geen kogels
Met steentjes schieten
Is moeilijk
Je mist zo vaak je doel
Daarom,.....

Als ik al schietend mis schoot
(zo als zo vaak)
Ach, zoek het steentje
En breng het mij weer
Ik heb er zo weinig
Als ze op zij
Heb ik niets meer.....

~

God

Waar geen woorden voor zijn
“Liefde” die verder gaat dan:
“wie goed doet, goed ontmoet”

Maar die goed doet, aan wie kwaad deed
Onvoorstelbaar, onverteerbaar
Tegen alle normen in
Dat nemen we niet!
Er moet toch beloning zijn
Daarom weg met zo'n God
Die één loon treft voor allen
per arbeider van het eerste en het laatste uur
Aan het kruis met hem
Verlaten van vriend en vijand
Verlaten van God
Eigen schuld ook
Hij heeft niet anders gewild
En ieder die hem navolgt
Zijn normen ter harte neemt
Zal met hem lijden
Aan het leed van anderen
Het meest nog om hen
Die de zondaars geen genade gunnen

~

Het loon der Gerechten

Het loon der Gerechten is:

Er bij te mogen horen
Er bij te willen zijn,
Bij de ontrechten
De verachten
De Verdrukten
De armen
Hun tranen te delen
En de vreugden
Van hun klein geluk

Het loon der on-gerechten is:

Er niet bij willen horen
Er niet bij te zijn

Niet te delen in de tranen
En de vreugden der beproefden
Aan de rijken dis gezeten
Zoekend eer en roem en macht
Eigen voordeel en promotie
Hebben zij hun loon al weg

Gij Goede en getrouwe
Gij luie en ontrouwe
Dienstknecht

~

Van kijken en zien

Kijken met de ogen
Is dat misschien
Het onvermogen
Om te zien met de ogen?

Zien met de oren
Is dat misschien
Er iets in zien
In dat wat we horen?

~

Holle bolle Gijs

Holle bolle Gijs
Ging op reis
Al naar Parijs
En hij at de Eiffeltoren
Als een lekkere slagroomhoren
Daarna nog de Notre Dame
Als een toetje achteraan

~

Iedere morgen

Op weg naar haar werk
Komt ze langs een huis
Waar onder haar schemerlamp
Een oude vrouw op haar wacht
En naar haar wuift
En lachend wuift zij dan terug

Iedere avond komend van haar werk
Zit de oude vrouw onder haar schemerlamp
En wacht en wuift

Wie is die oude vrouw die wuift?
Wie is die jonge vrouw
Die werkt en lacht en wuift?
Zij kennen elkaar niet
Maar herkennen in elkaar de ander
Zij zijn elkaar volkomen vreemd
En toch zo eigen

~

Vandaag niet

Soms is de dat te koud
Dan durf ik er gewoon
Niet eens aan te beginnen

Bij de honger van zovelen
Smaakt het eigen brood mij bitter

Bij het ziek zijn van zovelen
Doet mij mijn gezondheid pijn

Bij zoveel gemis en leegte
Lijkt mij mijn geluk een leugen

Valt er nog te leven
in zo'n dode wereld?

Zon, bloem, vogel
Zing, bloei, schijn
Vandaag maar niet

~

Kerst

Herders, komend uit de velden,
Knielden vol aanbidding neer
En de wijzen uit het oosten
Brachten hun geschenken weer
Maar hebt u de ster gezien
Herders misschien of wijzen?

We renden snel voorbij
En zijn ternauwernood
Het nieuwe jaar in gestruikeld
De dagen zijn kort
Lang de nachten
Duisternis op aarde
Ziet u een ster
Herders, één wijze?

~

Maranatha

Op. 22:17

Maranatha roepende gemeente
Die in de hemel annexeert
Voor uw eigen zaligheid
Die de hemel wil beërven
Door de aarde te verzaken
Die de overwinning viert
Zonder in de strijd te delen

Die de rentenier uithangt
Zonder verantwoordelijkheid
Die wil leven uit opstanding
Maar te dood is, op te staan

Heeft Hij niet genoeg geleden
Heeft hij niet genoeg volbracht?
Dat gij achter hem volbrenge
Wat in zijn naam moet volbracht!
Is Hij die het Hoofd der kerk is
Geen goede gemeente waard?
Heeft de Bruidegom der Kerk
Niet recht op een volmaakte bruid?

“Zoals een bruid zicht
Voor haar man versiert”
Zo staat het in het evangelie
Doe dan weg die oude voden
Kleed u op uw paasbest aan
Weet een beker helder water
Is een parel aan Uw kleed
Hij die voor U door de dood ging
Kan met minder heus niet toe
Kom gemeente, Jezus wacht!
En de Geest, den de Bruid zeggen:
“Kom”

~

Bezoek

Iedere dag gaat hij
Door de lange gang van het huis
Om bij haar te zijn
De schaarse woorden zijn al gauw gezegd
Er is veel stilte tussen hen

Als hij zijn bril op zet

Iets voorleest uit de krant
Knikt zij en glimlacht
Maar aan haar ogen is te zien
Dat zij het niet begrijpt

Als hij een peer schilt
De schillen behoedzaam in het zakje doet
Haar partje voor partje opvoert
Lekt het langs haar kin
Veegt hij het weg

Als hij opstaat om te gaan
Haar kust en “nou dan maar weer tot morgen’ zegt
Dan lacht zij gul en blij tot morgen

Als hij bij de deur nog even omkijkt, wuift,
Dan huilt zij.

~

Miljonair

Op m’n eentje in m’n eendje
Toeterend door het lenteland
Zit ik volop te genieten
Van de bloemen links en rechts
Zit ik stil te mediteren
God wat is uw wereld mooi!
De velden met hun paardenbloemen
Fluitenkruid een meter hoog
En de prunus in de parken
Goudenregen bij de vleet
De fluisterende wilgenbomen
De ritselende populier
En de witte stapelwolken
In een hemelsblauwe lucht

Op m’n eentje in m’n eendje

Zit ik voor me uit te praten
Alsof iemand naast mij zit
Die, onzichtbaar, met mij meerijdt
Om zijn wereld te bezien
Van die goddelijke wereld
Mag ik een klein stukje zijn
Alles is dus van ons beiden
Och, wat zijn wij samen rijk,
Hij en ik.

~

Energie crisis

Straks,
Als alle bronnen zijn uitgedroogd
En alle krachten zijn uitgeput
Als alle mogelijkheden zijn uitgeprobeerd
Dan,
Komt de grootste ontdekking van deze eeuw
Dan breekt het tijdperk der geestkracht aan
Vreemde, onvermoede dingen
Gaan er dan gebeuren
Krachten waar niemand vermoeden van had
Komen dan los
Krachten, machten, energie
Sterker dan atoomkracht
Komen tot onze beschikking
En dat houdt niet op
Onuitputtelijk
En universeel
De eeuw van de Spiritus breekt aan
Stil maar, wacht maar,
De wereld barst van energie...

~

Ziekenhuis

Zodra de deur elektrisch achter mij sluit
Voel ik mij onzeker
Buiten schijnt de zon
Dar is het leven
Maar hier, wat is hier?
Het kan van alles zijn, maar.... wat?

Door de gangen gaande zijn er kamers
Veel kamers
Alle kamers hebben bedden
Ieder bed heeft een mens
Ieder mens heeft wat
't Kan van alles zijn: maar.... wat?

'k Zit aan een bed
Bij een mens
We praten maar wat
Herinneringen, vreugde om 't weerzien
Maar tussen ons staat een muur van vragen
Wat zou het zijn?
't Kan van alles zijn: maar.... wat?

Ik zit wat te zoeken naar woorden
En hoor mezelf Paulus citeren:
"van de hoop, die niet beschaamt"
Twee grote ogen kijken me vragend aan
Wat zou het zijn?
't Kan van alles zijn: maar.... wat?

Buiten gekomen
Voel ik me gered
De zon schijnt
Ik mag leven
Achter mijn oogleden
Branden er twee hete tranen

Stilte

Sinds zijn vrouw is overleden
Is het stil in huis
Heel stil
Als hij van de fabriek thuiskomt
's avonds
Overvalt hem de stilte
Hij blijft een ogenblik staan
Om te luisteren naar de uitdaging
Van de stilte
Alleen de tik-tak van de klok
Die de stilte niet verbreekt
Maar als mokerslagen
De leegte méér accent geeft
Soms zou hij willen vechten tegen de stilte
Maar er is geen weerwoord
Soms zou hij met zijn handen
De muren willen beuken
En schreeuwen: "zeg wat,
In godsnaam, zeg wat!"
De tik-tak van de klok alleen
Zal het antwoord zijn
Soms vlucht hij naar de schuur
Zaagt een plank stuk
Slaat twee spijkers in een balk
Als hij weer in huis komt
Luistert hij weer naar de stilte

Soms gaat hij weg
Een eindje om
Maar onderweg
Is hij alweer op weg naar huis
Als hij even bij de burens zit
Even gezellig kopje koffie dringen
Wordt hij onrustig
Moet hij hoognodig naar huis
Om naar de stilte
De onbarmhartige stilte

Te luisteren, zonder verweer
Als hij eindelijk
In zijn bed kruipt
Kan hij niet slapen
Hij moet waken
Om te luisteren
Naar de stilte...

~

Israëlzondag

Omdat jij Israël dagelijks
In de etalage der volkeren ligt
Omdat jouw naam, Israël, Godsvechter
Zo hoog in Gods vaandel staat
Omdat jij zo streng geselecteerd bent
Daarom is het misschien
Dat jij niet kunt waarmaken
Wat wij zo zeer van jou verwachten
Wat wij zo vurig hadden gehoopt
Maar zelfs in onze kritiek
Op jouw falen, gaf jij ons de maatstaf
Was jij de norm voor ons denken
Omdat jouw profeten de droom in ons wekten
Van het vrederijk aller volken
Daarom zullen wij met jouw mee
Blijven bidden, hopen en verwachten
De komst van het Messiaanse Rijk

~

Vrede

Je kunt niet vrijblijvend
Bidden om vrede
Zoals je dat wel kunt
Om een dag mooi weer
Bidden om vrede

Is opstaan tot vrede
Is gaan op een weg
Is gerechtigheid doen
Is NEE tegen geweld
Overheersing en onrecht
De vrede kun je winnen
Je kunt het ook verliezen

~

Hemelvaart

Soms even, onverwacht,
Weggedreven op een wolk
Of op de vleugels van een vogel
In de kleuren van een bloem
De melodie van een lied
Op de tonen der muziek
In het spel van een kind
Op de fluistering der wind
Of het ruisen van de regen

Kan het gebeuren
Dat wanden wijken
Muren vallen
Banden breken
Dat grensoverschreden
Aardontheven
De hemel open gaat

Als een lichtstraal van omhoog
Als een bloem in de woestijn
Als een bron in dorre streken
Als een leid in donkere nacht
Dat de hemel heel dicht bij is.

~

Geloven

Wie niet gelooft,
Gelooft op negatieve wijze
In iets dat hij niet kan bewijzen

Wie wel gelooft
Gelooft op positieve wijzen
In iets dat hij niet kan bewijzen
Maar allebei geloven zij

~

Liturgie

De honderden preken
Die door de jaren heen
Over ons werden uitgestort
Zijn onherkenbaar geworden
Als zaden uitgezaaid
In de akker van het leven
Onvindbaar in de duistere
Bodem der vergetelheid

De duizenden liederen
Die wij door de jaren zongen
Soms met een traan in het oog
Of met een brok in de keel
Van ontroering
Maar meestal ondoordacht
Automatisch mee gedreund
Zijn verdwenen, zijn vervangen
Door waar andere
Nieuwe liederen en gezangen

De ontelbare gebeden
Die gezegd werden of gezongen
Gepreveld werden of gemurmeld
Zijn verklonken in de hoge gewelven

Ten hemel gestegen of ter aarde gevallen?

Maar weggewaaid

Als herfstblad voor de wind

Maar niets van wat geweest is

Is voorgoed verdwenen

Het zaad dat in de aarde viel

Schijnbaar verloren, schijndood

Zal eenmaal bewijzen hoe levend het is

De liturgie der kerk

Werd een blijvend decor

Waarvoor zich het spel

Van het leven voltrok

Het stond als een muur om ons heen

Het heeft ons getroost en bemoedigd

Het heeft ons gemaakt en gebroken

Het heeft ons gesterkt tot de strijd

Het was ons een teken ten leven

~

Bloemen

Zijn de stille kinderen

Van de schepping Gods

Mensen praten honderduit

Honden blaffen, vogels zingen

Iedereen zijn eigen lied

Maar de bloemen spreken zwijgend

Door te pronken met hun bloemen

Door te praten met hun kleuren

Spreken zij de taal van het hart

Als woorden te klein zijn

De taal te begrensd

Geen communicatie

Geen brug naar elkaar

Als het met woorden niet te zeggen is

Dan plukken wij een bloem

Of we kopen een bos
Geven die zwijgend aan iemand
Met een stille glimlach
Of een verborgen traan

~

Die mij troost

In doodsangst bange nacht
Met zwarte modder in de ogen
In mond en hart
Geen mond om mee te schreeuwen
Naar mijn moeder
Aarde donker
Geen ster, geen maan
Geen kiertje licht
Zijt Gij toen zelf gekomen
Om mij te troosten
Meer dan een moeder troost?

Ik weet niet hoe dat kan
Het is al weer zo lang geleden
De deur was toegesloten
Het dakvenster was dicht
Niemand kon bij mij komen
Toch is er één geweest
Om mij te komen troosten
Want toen ik wakker werd
Scheen de zon op alle dingen
Ik hoorde moeders stem beneden
Ik kon weer leven

Als eens de zwarte modder komt
In hart en mond en ogen
Eens als ik onbereikbaar ben
Voor iedereen en alles
Zult Gij dan komen troosten

Meer dan een moeder troost?

~

Leerhuis

In het grote niemandsland
Tussen zondagsschool en kerk
Dwalen duizend mensen rond
Die het leerhuis missen

~

Psalm 27

Zo ik niet had geloofd
Dat in dit leven....

Dan was de regenboog
Alleen een wolk met waterdamp
Waarop de zon wat kleuren tovert
De aarde zou alleen maar modder zijn
Wat vieze vunze modder
Maar niet de goede aarde
Waarop Gerechtigheid wil wonen.
Het water was slechts H²O
Een dode formule
Waarom geen mens zijn dorst kan lessen

De sterren, koude dode lichten
Duizenden lichtjaren hier vandaan
De bloemen zouden op hun steel bevriezen
En het lied der vogels zou devalueren
Tot het macabere refrein
Van 'de dood van God'
Ach, als ik niet geloofd had
In dit leven
Dan was het leven dood

~

Impressie

Het jonge groen van de eikenboom
Tegen het rode pannendak
Met daarboven
De blauwe voorjaarshemel
Dat stukje wereld
Achter mijn vensterglas
Is dat niet ruim voldoende
Om in stille verwondering
De handen te vouwen.

~

Jesaja

Te weinig vonk voor vuur
Alleen maar lastig smeulen
Veel rook ontwikkeling
Afschuwelijke stank
Prikkeleind in de ogen
Remedie:
Een nijldige voetzool
Die de rommel uittrapt

De man komt voorbij
Voorzichtig hurkt hij neer
Met zijn handen
Maakt hij een trechter
Waardoor hij behoedzaam blaast
In de stervende vonken
Tranen in de ogen van al die scherpe rook

Een vonkje gaat glimmen

De vonk wordt een vlammetje
Wordt een vlam
Wordt een laaiende gloed
De maan veegt zijn tranen weg
En licht

Jesaja opent zijn ogen
Een glimlach op zijn gelaat
Ver voorbij
Het netvlies van het oog
Ter voorbij
Ons trommelvlies
Waarnemen
Wat horen en zien
Doet vergaan

~

Klaproos

Brutale rebel
Met je vlag in de hand
Je rode vaandel naar de zon
De schrik van de akkerman
Ben je
Om je gigantische groei

Verdreven hebben ze jou
Met hun vergif
Gevlucht ben je
Uit hun velden

Verdreven naar de slootkant
Hou je een dagelijkse protestmars
Rond de akkervelden
In een stille betoging
Roep je om recht
Schreeuw je om leven

Jouw revolutionaire bloei
Werd een gedicht
Rond de velden
Van prozaïsche eentonigheid
Van steeds dezelfde kleuren
Je doet de velden
Branden in de zon
Geen rood is zó rood
Als het rood
van jouw papaver

Jouw hete hartstocht
Verbloei je in één dag
Jouw bloem, vanmorgen ontloken
Bij de opgaande zon
Ligt vanavond verstoven ter aarde
Maar morgen zullen andere makkers
Jouw vaandel overnemen
En de felle kleuren
Van hun bloei
Zullen jouw vlag verder dragen
Als een lied
Van onsterfelijkheid

En als straks
Jouw zaaddoos open barst,
En de stoffijne zaadjes
Verstoven op de wind
Ergens (niemand weet, waar)
Ter aarde vallen
Dan zal ook volgend jaar
Jouw lied van protest
Jouw gedicht van verlangen
De bermen doen branden
Als een belofte
Van de nieuwe dag.

~

Excuus

Hoe hoger intelligentie
Hoe groter excellentie
Hoe dieper de nederdaling
Tot een eerlijk excuus
Alsof dat niet
De hoogste eminentie kan zou zijn

~

Kinderen

Ze zijn me dierbaar geworden
Die versjes van mij
Of ze nu mooi zijn of lelijk
Geestig of flauw

Ze zijn me dierbaar geworden
Omdat ze in mij geboren werden
Zoals een kind in de moeder
Zo werden ze in mij verwekt

Ze zijn me dierbaar geworden
Omdat het mijn kinderen zijn
Of ze volmaakt zijn of kreupel
Bijziende of doof
Ik kan er geen kwaad woord over horen.

~

Bidden

Omdat bidden een vorm van verlegenheid is
Een boven ons zelf uitgrijpen
Zoals een drenkeling in uiterste nood
Zich vastgrijpt aan wat voorhanden is

Omdat bidden een poging is
Een verbinding tot stand te brengen
Met de overkant welks oever men niet ziet
Omdat bidden niet meer is dan hikkend stotterend
Zoeken naar woorden
Weggevaagd door storm kracht
Daarom hoeven wij ons niet te schamen
Maar hopen en geloven wij
Dat het ergens terecht komt
Dat ergens een oor naar ons luistert
Een hart ons verstaat
Daarom zijn wij niet alleen

~

Het verloren schaap

Luc. 15: 1-7

Het schaap was niet verloren
Het was alleen verdwaald
Het was de kudde kwijt
Het wist de weg niet meer

En hij de kudde achterlatend in de woestijn
Gaat terstond het verlorene zoeken

Hij neemt het grote risico
De negenennegentig achterlatend in de woestijn
Ter wille van dat ene

Het gaat niet om de kudde
Om hen die binnen zijn
Maar om wie buiten bleven
Wat buiten huilen de wolven

En als hij het gevonden heeft
legt hij het op zijn schouder en verblijd zijnde
Alzo zal er vreugde in de hemel zijn
Over één zondaar die zich bekeert

Méér dan over negenennegentig
Die geen bekering nodig hebben

Het gaat er vreemd aan toe
Daar in dat Rijk van God
Men neemt er 99% risico
Voor slechts 1% winst
Maar er is wel voor
100% feest in de hemel.

~

Het gebed

Niet dat we vooral
Maar veel moeten bidden
Maar het mag
Het gebed is ons gegeven
Om ons door de moeilijkheden
Heen te vechten
Om klaar te komen
Met het leven
Met de mensen
En met God

Het gebed
Neemt ons de moeilijkheden
Niet voor de benen weg
Maar leert ons
Er overheen te stappen

Het gebed
Wil ons vleugels aanbinden
En leert ons
De beslommeringen
Uit een hoger licht te zien

In het gebed
Wil God ons

Soms even zijn bril opzetten
Om ons zicht te geven
Op de wereld
Het leven
En zijn Rijk

~

Woord

Als een eenzame kaars
In een donkere kamer
Aanvankelijk zien we slechts vaag
De schimmige omtrek der dingen
Maar langzaamaan
Zien we steeds meer
Totdat alle dingen
Aan het licht zijn gebracht

~

Woord

Als een steen
In een roerloze vijver
De kringen in het water
Ontstaan door de steen
Worden groter en groter
Totdat zij al rimpelend
De oever bereiken.

~

Woord

Als een lichtstaal
Brekend in dauw druppels
Uiteen spattend
In hemelse kleuren

~

Doop

Wij komen samen
Met ons kind
Voor het aangezicht
Van God

Heer, hier zijn wij dan
Met ons kind
Van U kregen wij het
U geven wij het

Dan zegt Hij:
“Fijn dat jullie
Gekomen bent
Ik leg mijn hand
Op jullie kind
Het is van mij

Neem het Weer mee,
Zorg er goed voor
Doe ik ook
Mijn zegen heb je,
Daaag”

~

Kerk?

Ze is vijfenvijftig jaar
Met het verstand van een van vijf
Maar Jezus vindt ze lief
En het Avondmaal, “nou das toch leuk van God”.

Ze wil graag naar het avondmaal

Net als haar moeder en haar zus
Maar ja, dat kan niet, snap je wel?
Dat mag niet van de kerk

Ze heeft onlangs bezoek gehad
Van ambtsdragers der kerk
Ze krijgt straks catechisatie les
Daar komt de dominee voor

En als ze dan belijdenis doet
Net als anderen in de kerk
Dan mag ze straks naar het Avondmaal
Nou dat is dan wel 'leuk'

Ik word daar vaak verdrietig van
En soms spinnijdig kwaad
Omdat ik wel héél zeker weet
Dat Christus op haar wacht

~

Moderne poëzie

Ik voelde mij verplicht te lezen
Elke dag een paar
Er is voor mij niets bijgebleven
Geen enkele gedachte maar

Ze zijn niet plat, maar zò diepzinnig
Dat mij de zin volstrekt ontgaat
Voor domme mensen zoals ik ben
Kan het dan slechts onzin zijn

De vreugde is geen echte blijdschap
Hoogstens een schampere, bittere lach

Verdriet is niet meer warm, bewogen
De tranen zijn geen tranen meer

Hoogstens ijspegels

~

Pluriform

Ps. 84:4

De kerk heeft vogels
Van diverse pluimage
Zo zijn er de binnenvogels
Die hun nesten bouwden
In het huis des Heren
Mooi binnen-kerkelijk
Maar wel wereldvreemd

En er zijn de buitenvogels
Die het binnen niet harden
En het buiten niet vinden
Die de kerktorens gebruiken
Als rust- en startplaats
Voor hun verdere zwerftocht

Dan zijn er nog de heimwee-vogels
Die onrustig rondfladderen
Voor de kerkramen
Hun snavels bezeerd
En hun veren geschonden
Zoeken zij naar verre horizonten
Geen wonder ook, het zijn trekvogels

~

Moe

Je wordt er zo moe van
Zo vreselijk moe van
En misselijk soms
Om maar met je vinger

Het water te keren
Dat voor een kier
Naar binnen komt
Als je naast je ziet
Hoe door weer andere gaten
Het water bij stromen
Naar binnen gutst
In de wrakke schuit
Der samenleving
Heer het nog zin
Haalt het wat uit?
Om langer onder in te blijven?
Onbegonnen werk te doen?
Kun je niet beter
Bovenop gaan zitten
Rustig afwachtend
Tot alles voorbij is?

Komt het omdat we wederzijds
De boot hebben gemist
Dat de schuit van nu
Zo lek is als een zeef?
Toen zo'n drie kwart eeuw geleden
Pieter Jelles het lek al zag
Hebben wij hem doodgezwegen
Hebben wij hem uitgebannen
En zijn goede idealen
Tot een utopie verklaard

Dat is nu al lang geleden
En je draait geen tijd terug
Maar om met je blote handen
Tot je knieën in de troep
Al die naden dicht te houden
Onbegonnen werkman
Je wordt er zo moe van
Zo vreselijk moe van
En wat misselijk soms

~

Droom

Na herhaaldelijk te kloppen
Op verscheiden deuren,
Deed hij eindelijk open.
Ik vroeg hem heel bedeesd
Om niet te willen schreeuwen,
Tieren en godslasterlijk te vloeken.
“Bestaat niet” zei hij. “en als Jij wel bestaat,
Is hij de oorzaak van alle ellende”.
Ik zei: “maar hij is liefde, liefde, liefde ook voor jou”.
“Bestaat niet “ riep hij weer,
“en als Hij al bestaat dan moet Hij dood”.
“Ik zal voor jou bidden, jij mag niet dood” fluisterde ik,
Want mijn stem begaf het.
“Hoeft niet” riep hij, “geeft niks””.
Toen had ik geen woord meer en stotterend hikkelde ik:
“ik kan niet spreken, geen woord, heb een beroerte gehad”.
Grote tranen kwamen in zijn ogen.
Toen wist ik dat Hij niet dood was maar springlevend.

~